

ZIŅU BLUSA

Mācību gada noslēgums 2020./2021.m.g.

Mācību gada noslēgums

Mans un mūsu mācību gads (5.-9. kl.)

2. lpp.

Intervijas ar pagājušā gada absolventiem

6. lpp.

Intervijas ar šī gada absolventiem - 9. klasi

13. lpp.

Intervijas ar skolotājiem

19. lpp.

Dzejoļi konkursam „Garā pupa 2021”

21. lpp.

Domas par manu un mūsu mācību gadu

5. klases skolēni

Mēs satiekamies klātienē stundās ārā, jo iekšējās vēl nav atļauts pulcēties. Klātienē mācības ir nepieciešamas, lai mēs varētu satikt viens otru. Skolēni dažreiz grib, lai mācību stunda notiek ilgāk, nekā paredzēts. Stundā mēs spēlējam rotaļas un pārrunājam dažādas tēmas, jo mums tas sagādā prieku. **Augusts**

Mana klase ir jauka un vienota, arī par mūsu klases skolotājām var teikt to pašu. Skolotājas mūs iedvesmo, slavē, bet dažkārt pasaka arī kādu skarbu vārdu, taču paši saprotam, ka esam pelnījuši. Arī pandēmijas laikā attālināti skolā mēdz notikt dažādi pasākumi, kas mūs visus vieno. Starpbrīžos mēs spēlējam dažādas āra spēles, un reizēm pat nokavējam stundu, jo esam aizraušies. Mūsu klase ir ļoti draudzīga un smieklīga, šeit visi viens otram palīdz. **Amanda**

Es vēlos un zinu, ka arī citi grib satikties klātienē. Pirmais, ko es darīšu ar klases biedriem, pajautāšu, kā patika attālinātās mācības. Visi gaida, kad varēs uztaisīt kādu ballīti vai klases vakaru, lai kopīgi interesanti un aizraujoši pavadītu laiku, patiesībā jau ir piemirsies, kā tas ir. Man pietrūkst to starpbrīžu, kad mēs gājām ārā, un es domāju, ka arī pārējiem tā ir. Zinu, ka skolotāji ilgojas pēc bērniem, un bērniem pietrūkst skolotāju. **Kristers**

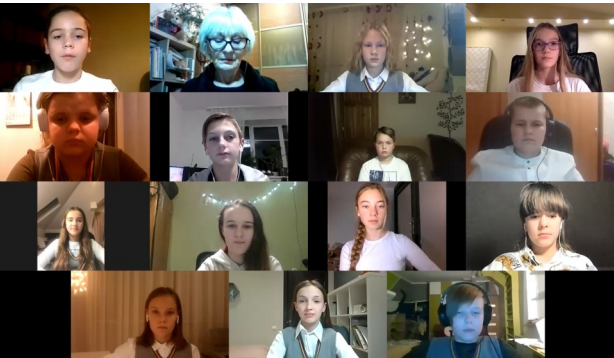
Kad satiekamies klātienē, mēs pārrunājam mums aktuālas tēmas un spēlējam spēles brīvā dabā. Mūsu visbiežākā izvēle ir būt aktīviem, jo esam kustīga klase. Spēles spēlējam tikai tad, kad esam izrunājuši visu, ko gribējām viens otram pateikt. **Valters**

Mūsu klases katra satikšanās reize ir jautra un priecīga, jo savstarpēji labi saprotamies. Mēs esam vienmēr aktīvi un darboties gribēši, ja ir laba ideja. Lai gan mēs esam ļoti atšķirīgi un dažādi, ātri un labi par visu vienojamies. Bieži novērtējam cits cita apģērbu un stilu, jo mums patīk mode. Mūsu klase ir vienmēr skaļa, jo katram ir savs viedoklis.

Luīza

Satiekoties mēs visu laiku runājam, tad tas skolotājas kaitina. Daudzi skolēni negrib mācīties klātienē, tomēr skolotājas ļoti grib! Visi slinko sportā, jo visu laiku runājam. Kādreiz mēs gribējām iet mājās, bet tagad visi grib iet uz skolu. **Raila**

Šis gads mums, 5. klasei, bija neparasts un nepieredzēts, jo mācījāmies kopā, bet tik tālu viens no otra. Mēs bijām patstāvīgi, aktīvi, enerģiski un neatkarīgi, un tas mums ļāva pārvarēt grūtības, ar kurām sastapāmies šajā mācību gadā. Šis gads bija īpašs ar to, ka iepazīnām savu jauno mācību skolotāju Ilzi un arī jaunus klases biedrus. Man atmiņā ir palikusi rudens ekskursija uz Doles salu, kurā bijām visi kopā. Ņemot vērā to, ka mācības šajā gadā notika attālināti, mēs esam uzlabojuši savas datorprasmes. **Fiona**

5. klases Ziemassvētku sveiciens

Es nezinu, kad varēs satikties klātienē, bet ceru - drīz. Tad, kad sāksies klātienē mācības, nevaru sagaidīt katra rīta braukšanu uz skolu. Lai gan man patīk attālinātās mācības, es labprāt arī ietu klātienē. Es ar lielu nepacietību gaidu, un ceru - drīz varēs iet atpakaļ uz skolu. Protams, katram nāk savi mīnusi, tāpat kā klātienē skolā, bet šie mīnusi manu cerību iet atpakaļ uz skolu nemaina.

Amēlija

Uzsākot 5.klasi, mums bija ne tikai jauni klases biedri un audzinātāja, bet arī jauni skolotāji visos mācību priekšmetos. Mācības klātienē mums notika gandrīz visu 1. semestri, taču no decembra sākuma pandēmijas dēļ turpinājās attālināti. Katru dienu mums ir trīs vai četras tiešsaistes stundas, kuras sākas noteiktā laikā un kurās jāpiedalās ar ieslēgtu kameru un mikrofoni. Vislabāk man 5. klasē padodas informātika un angļu valoda, lai gan šogad matemātikā

arī nebija grūtu tēmu. Vizuālā mākslā bija jādāzīmēja interesanti zīmējumi dažādās tehnikās, turpretī sporta skolotājs mums uzdeva veikt regulārus sporta vingrojumus. **Jānis**

Es vēlētos aizbraukt ar visiem klases biedriem uz kino, un pēc tā mēs izklaidētos. Klātienē mēs apgūsim vairāk zināšanu, un neveidosies parādi. Kad mēs satiksimies klātienē, mums būs klases vakars ar saldumiem, un mēs skatīsimies filmu. Klātienē es visiem pastāstīšu par savu jauno telefonu, jo tas ir jauns. Es vēlos skolā satikt visus skolotājus un turpināt dzīvot kā pa vecam. **Paula**

Es joprojām mēģinu pierast pie saviem klases biedriem, jo esmu ar viņiem maz laika pavadījis klātienē. Man patīk mana klase, jo visi bērni ir nopietni, un var kārtīgi pamācīties, kā arī man patīk, ka ir gan puisi, gan meitenes, jo iepriekšējā skolā manā klasē bija tikai puisi. Šī klase arī ir draudzīga, un klasesbiedri klases sarakstēs dalās ar smieklīgiem video, kā arī man patīk, ka stundu beigās kopā ar klases biedriem uzspēlējam Kahoot spēli. Klases puisi ir enerģiski, kā arī diezgan ātri un stipri, man patīk ar viņiem parunāties un dalīties pieredzē. Manas klases meitenes ir jaukas, un man patīk ar viņām nedaudz parunāt starpbrīžos, bet es tā īsti vēl neiesaistos sarunās, jo neesmu pieradis sarunāties ar klases meitenēm. **Rihards**

Mana piektā klase ir pavadīta ar daudziem ierobežojumiem, kas noteikti visā valstī. Bija jāpielāgojas mācībām no mājām, kas mainīja visu manu dienas režīmu. Mācības attālināti man liek daudz mācīties pašai, kas ne vienmēr ir viegli. Skolā, kad ir stundas, ir saprotamāk, jo klasē vieglāk koncentrēties darbam. Gaidu vasaru, jo gribu atpūsties no attālinātām mācībām! **Sindija**

Domas par manu un mūsu mācību gadu

6. klases skolēni

Kad mēs satikāmies, visi bija priecīgi, jo tik ilgi nebijām redzējušies. Sākumā visa klase runājās, bet pēc tam meitenes pavadīja laiku barinā. Notika orientēšanās, un mēs, kaut arī laiks nebija jauks, bijām pozitīvās domās, visi skrējām pat lietūs un krusas laikā. Daži klasesbiedri devās uz skolu ar riteniem vai skrituļdēļiem, bet lielākā daļa meiteņu gāja ar kājām. Kad sēdējām visi nojumē un klausījāmies skolotāju, zēni nevarēja nosēdēt mierā. **Melānija** Kad mēs satiekamies klātienē, mums iznāk vairāk laika parunāt, jo tiešsaistes stundās nedrīkst sarunāties ar klasesbiedriem. **Valters**

Man ļoti patika Grāmatu nedēļa, jo man patīk Raimonda Paula dziesmas – mans tētis ir diriģents un mājās bieži klausās dažādu komponistu, tostarp arī Raimonda Paula, mūziku. **Mārtiņš G.**

6. klases stunda mežā

Dažus klasesbiedrus satiku āra nodarbībās, bet bija tāda sajūta, ka neesmu viņus satikusi jau gadiem ilgi. **Evelīna**

Man "Lielajā mammā" vislabāk patika pārvietoties pa Ķekavu un pildīt sagatavotos uzdevumus, Mana mīļākā stacija bija pie Jaunatnes iniciatīvu centra - tur bija trepes, no kurām lēcu lejā. **Ernests**

Kad mēs ar klasi satikāmies āra stundās, visi bija priecīgi. Meitenes mīli apskāvamies kopā, bet zēni gan noskatījās pa gabalu. Pēc sporta stundas draudzīgi devāmies uz skolu, un neviens nejutās atstumts. Bijām pilni ar enerģiju, tāpēc sports bija vispiemērotākā stunda satikšanās dienai. Liels pārsteigums bija par to, ka pirmajā āra stundā ieradās visi klasesbiedri. **Gabriēla**

Mūsu klase satiekas klātienē tikai vienu reizi nedēļā, un mēs kopīgi skrienam, spēlējam futbolu sporta stundā. Es domāju, ka vienreiz nedēļā satikties ar klases biedriem ir par maz. Ļoti gaidu, kad varē-

šu satikt klases biedrus, skolotājus. Es un mani draugi esam ļoti dažādi, katram ir savas intereses, vienam patīk braukt ar riteni, otram spēlēt datorspēles, un tas mūs visus vieno! Mums ir vislabākā skolotāja, jo, katru reizi satiekoties, viņa ir izdomājusi kādu jaunu uzdevumu vai nodarbi. **Mārtiņš L.**

Grāmatu nedēļā skolotāja katru dienu mums rādīja prezentācijas, notika viktorīnas – bija interesanti pārbaudīt, cik daudz es atceros no tikko dzirdētā, tās bija kā maza atpūta starp mācībām. **Monta**

Man vislabāk patika klases sporta diena kopā ar vecākiem, jo bija jautras stafetes. **Kristers**

Tad, kad visi beidzot satikāmies klātienē, mūs pārņēma ļoti patīkams savijojums, jo nebijām redzējuši cits citu jau vairāk kā septiņus mēnešus. Manuprāt, es nekad neesmu bijusi tik priecīga satikt klasesbiedrus, jo tad, kad katru dienu redzējāmies, bijām pieraduši un pat apnikuši viens otram, bet tagad nevaram vien sagaidīt nākamo nedēļu, lai atkal sporta vai klases āra stundās būtu kopā. Tiesa gan, šausmīgo laika apstākļu dēļ tikties bieži vien neizdevās. Jociņi, bet visu nedēļu ir apburošs laiks, saule spīd un silda, lietūs ir pazudis bez vēsts, un tad pēkšņi piektdienā sākas krusa, līst lietūs, saule ir aiz mākoņiem. Tādās dienās patiesi jūtos nevis kā maijā, bet divdesmit astotajā februārī. Tik un tā vienmēr esmu priecīga par āra nodarbībām, it sevišķi sportu, jo tā ir mana mīļākā stunda. **Viktorija**

Es labprāt būtu braucis skolas ekskursijā uz Doles salu, bet man bija lauza kāja... **Kristaps**

Mums bija jāpierod pie attālinātajām mācībām, jāiemācās visus darbus paveikt laicīgi. Man un manai klasei katru ceturtdienu jāsatiekas tiešsaistē, kad runājam par dažādiem konkursiem un āra stundām. Manuprāt, visneparastākās mācību stundas ir angļu valodas ar abām grupām, jo visi grib kaut ko pateikt. Dažreiz mūsu klasei notika āra stundas, bet laiks ne vienmēr bija labvēlīgs. Šogad man pietrūka klases ballīšu, jo citu gadu atmiņas bija jautras un neaizmirstamas. **Beāte**

Mūsu klasei vajadzētu satikties un aiziet pārgājienā kādu dienu, jo neesam satikušies ilgu laiku. **Anrijs**

Pirmo reizi, kad satikāmies klātienē, es aizgāju uz nepareizo futbola laukumu. Bija grūti sportot, kad bija klātienē sports, jo ļoti ilgi nebija bijušas kustības ķermenī. Visi bija priecīgi, kad satikāmies klātienē, taisījām daudz joku. Kad pabeidzām sportot, bija jādodas uz skolu, tur dabūjām Ziemassvētku dāvanas par mīklu atmiņēšanu. Laiks arī bija silts, bet nepietiekami, lai varētu vilkt tikai t-kreklu. **Reinis**

Es ļoti ilgojos pēc mūsu klases telpas, jo, kaut arī maza, tā man šķita mājīga. **Jānis**

Kad mēs satikāmies klātienē pirmo reizi, es biju ļoti priecīga un satraukta. Visi bija garāki, bet man likās, ka viņi nebija mainījušies. Mūsu satikšanās notika sporta stundā, apli lielu noskrējām un darījām citas sportiskas aktivitātes. Tad gājām uz skolu satikt skolotāju - viņa ar mums aprunājās un beidzot iedeva ļoti vēlas Ziemassvētku dāvanas. Pārējās reizēs bija ļoti lietains laiks un nevarējām tikties. **Madara**

Skolotāja Vita Ziemassvētkos attālināti rīkoja loteriju, kas mums deva iespēju izpausties un pateikt savas domas ar cerību kaut ko laimēt. **Lita**

Pēc vairāku mēnešu garās pauzes mēs sākam nākt uz klātienes stundām vienu dienu nedēļā, mums stundas notika stadionā un ārpus skolas. Visi izskatījās noguruši un piekusuši, tomēr atnāca uz āra nodarbībām, jo gribēja satikt klases biedrus klātienē. Katru nedēļu stundas notika piektdienās, tomēr ne visi nāca, jo laikapstākļi bija nelabvēlīgi. Klātienē notika sociālās zinības un sports, bet es biju bēdīgs, tāpēc ka mēs sportā nespēlējām nekādas spēles. Man ļoti patika āra nodarbības, un bija interesanti atkal satikt klasesbiedrus. **Dainis**

6. klase „Lielajā mammā”

Domas par manu un mūsu mācību gadu

7. klases skolēni

Man, atšķirībā no daudziem citiem, patīk mācīties mājās, bet gribas parunāt arī ar kādu citu, ne tikai ar ģimeni vai draugiem. Tīna Pirmajā āra stundā es ar klasesbiedriem gāju orientēties, un šis āra nodarbības man tīri ļoti patika. **Umārs**

Mācīties klātienē bija vieglāk, tomēr gads ir ātri pagājis, esam apguvuši visas tēmas, un, cerams, viss paliks prātā. **Ketrīna**

Lai arī pirmā tikšanās klātienē bija savāda, tā tomēr bija patīkama, un iestādīt kopīgi kociņu bija ļoti laba ideja. **Kristaps**

Es ar klasesbiedriem nevaru satikties klātienē, tāpēc mēs satiekamies tiešsaistē, un esmu priecīga, ka šobrīd tikšanās ārā kļūst arvien drošāka. **Alise**

Laikam esam ļoti enerģiski, jo nemākam nosēdēt mierīgi, bet man ar klasesbiedriem ir jautri. **Deins**

Mēs devāmies orientēties, izgājām visus punktus, es izbaudīju laiku, ko pavadīju ar klasesbiedriem. **Monta**

Mēs visi ļoti ceram satikties pēdējā skolas dienā, arī 1. septembrī noteikti gribētos uzsākt klātienē. **Markuss**

Grāmatu nedēļā mēs mācījāmies par Maestro Raimonu Paulu, skatījāmies video fragmentus un filmu, es uzzināju, ka viņam patīk ķert zivis un no rītiem viņš ēd pankūkas ar kafiju. **Daniels**

Šis gads bija atšķirīgs, jo tikāmies attālināti, daudzus pasākumus veidojām attālināti, bet pietrūka kopā būšanas klātienē. **Ralfs D.** Agrāk mūsu klasē zēnu bija vairāk, bet tad klasei ir pievienojušās vairākas meitenes. **Sofija**

Šis mācību gads noteikti bija diezgan grūts, bet es esmu ļoti pateicīgs skolotājām, ka viņas bija ļoti saprotošas un ļāva labot darbus. **Ralfs R.**

Es ceru, ka mēs vasaras sākumā satiksimies ārpus skolas, lai pavadītu laiku kopā. **Līva**

7. klase stāda koku

7. klase Zinību dienā

8. klases skolēni

Kad atsāksies mācību stundas klātienē, būs vieglāk mācīties, bet grūtāk - sākt rītu. Skolēni vairs nevarēs nerādīties un tēlot, ka viņi ir stundā. Iestāsies jauns mācību gads, un mana klase kļūs par vecāko skolā. Būs centīgi jāmācās, lai varētu pabeigt pamatskolu. Mums būs arī jāizdomā, kurā vidusskolā turpināsim mācīties. **Daniels**

Es nākot sasveicinātos, bet dažī nesveicinās. Mēs mēģinām visu ļoti, un es mēģinu visu izdarīt ātri. Es māku izpildīt mājasdarbus ļoti, un klase māk pārbaudes darbus ļoti. Vecie klasesbiedri saprot skolotājas, bet jaunie ne. **Lazars**

8. klasē es ar savu klasi mācījos, bet dažreiz mēs arī nemācījāmies. Mēs mācību gada sākumā gribējām, lai ir attālinātās stundas, bet vēlāk gan vairs ne. Satikāmies visa klase skolotājas mājā, jo mēs gribējām uzfilmēt video. 8. klasē nevarējām daudz piedalīties konkursos, bet nākamajā varbūt varēsim. Mums šis gads bija grūts, un tas bija arī stresa pilns. **Hugo**

Mēs klasē esam draudzīgi, bet mūsu ir maz. Mums atgadās daudz smieklīgu lietu, taču bieži arī daudz nelāgu. Mums klasē nav nevienas meitenes, bet mēs iztiekam. Šajā gadā mums bija daudz grūtu mācību tēmu, tomēr mēs tiekam galā; mēs arī ļoti maz satiekāmies, bet mūs tas īpaši neietekmēja. **Renārs**

Kad mēs satiekamies klātienē, mums ir daudz par ko runāt, tad

8. klase mācību gada sākumā

8. klase konkursā „Ar velo uz skolu!”

mēs izklaidējamies starpbrīžos, kā arī mācāmies daudz labāk, un tad viss ir daudz, daudz jautrāk. **Markuss**

Mēs piedalījāmies konkursā, tur bija visai klasei katru dienu jānofotografējas ar riteņiem. Mēs mācījāmies jaunu vielu un iepazīnām arī jaunus mācību priekšmetus. Pabijām arī koncertā, un mēs vēl apmeklējām muzeju, kur paskatījāmies vecās latviešu lietas un piedalījāmies orientēšanās nodarbībā. Mums mājturībā bija uz papīra lapas jākonstatē, kā mēs paši izremontētu istabu. **Mareks**

Kad mēs satiekamies, debesis sāk dziedāt, un mēs kļūstam priecīgāki! Mēs runājamies, smejamies un izrādām citus interesantas bildes. Mēs kopā ļoti pavadām laiku pēc attāļajiem video zvaniem, un klātienē mēs viens otru redzam visā augumā. Priecājamies klātienē satikt skolotāju, un ar viņu atraktīvi pavadām laiku. Mēs visi esam ļoti cilvēki un, kopā tiekoties, to ļoti apzināmies. **Kristiāns**

Domas par manu un mūsu klases pēdējo kopīgo mācību gadu

9. klases skolēni

9. klases Pēdējais zvans

Lai gan šogad satiekamies daudz retāk, katra reize ir īpaša un smieklu pilna. Tagad daudz vairāk novērtēju tos brīžus, kad vienreiz nedēļā satiekos ar klasi, lai mēģinātu "Skroderdienas Silmačos". Kad mēs satiekamies klātienē, var beidzot izrunāt visu, kas sakrājies pa nedēļu. Redzot visus mīļos klases biedrus, vairs negribu mācīties mājās, jo sapratu, cik ļoti man visu pietrūkst. Kad mēs satiekamies klātienē, visiem sejā ir smaids un labs garastāvoklis!

Marta

Mums 9.klase bija interesanta, jo stundas nenotika klātienē un mēs nevarējām regulāri tikties kā citus gadus. Domāju, ka ne tikai es, bet arī visi klases biedri bija priecīgi, ka nenotika eksāmeni! Bija patīkami redzēt skolotāju reakcijas uz mūsu apsveikumiem! Man šajā skolā ir aizritējuši pieci prieka, smieklu un stresa pilni gadi.

Mārcis

Pat ja ilgi netikāmies klātienē, redzējām, kā viens otrs pieaug. Šogad īpaši apzinājos, cik svarīga un tuva man ir mana klase – visi bija ļoti atsaucīga, rīkojot skolotājiem apsveikumus, kas uzmundrināja arī mani. Bija ļoti patīkami arī saņemt ar klasesbiedriem ārpus skolas, uzzināju viņu pārdomas un rūpes. Dažreiz satikāmies, lai pastaigātu pa Ķekavu, izietu orientēšanās trasī. **Alise**

Daudzi mani klasesbiedri ir pazīstami man ir jau no pašas 1. klases, un ar katru gadu varu redzēt, kā viņi pilnveidojas par intelligentiem jauniešiem. Ik gadu mums pievienojas kāds jauns solabiedrs, un tas vienmēr rada prieku. Mana klase ir lieli blēndari, ceru, ka tas nebūs vienīgais, par ko iedomāties, atceroties mūs. Mums kopā ir tik daudz atmiņu, pandēmija ierobežo radīt jaunas, tomēr mēs nepadodamies un tagad katru nedēļu tiekamies klātienē. Atceroties pirmās klasītes, nekad nedomāju, ka skolu arī beigšu ar cilvēkiem, kuriem sēdēju blakus 1. septembrī pirms tiem 9 gadiem. **Katrīna**

Mēs vienmēr esam bijusi tuva klase, un pat attālinātās mācības mūs nespēja attālināt. No pirmās klases gaidīju, kad beidzot mācīšos devītajā klasē, bet šādu gadu negaidīju... Attālinātās mācības liedza mums satikties klātienē, bet ik vakaru satikāmies tiešsaistē. Es ceru, ka izlaidums mums būs skolā, nevis attālināti. Kā jau visas devītās klases, gatavojamies Žetonu vakaram, bet mēs to darām attālināti un retu reizi skolas nojumē. **Kārlis G.**

Bijām priecīgi devīto klasi sākt klātienē, bet viss ātri vien mainījās, un gandrīz visu mācību gadu pavadījām attālināti, bet tas neietekmēja mūsu vienotību. Mūsu Žetonu vakara izrāde būs neparasta, jo tā notiks vasarā. Kamēr bijām piesieti pie krēsliem un gultām, kopā veidojām daudz apsveikumu. **Markuss**

Kad uzzināju, ka iešu šajā skolā, sākot ar 5. klasi, tā man bija traģēdija, lūdzu vecākiem, lai pārliet mani uz citu skolu, jo visi mani draugi mācījās citur. 2016. gada 1. septembris bija pirmā diena, kad satiku savus jaunus klases biedrus, neko daudz nedomāju, tikai zināju, ka šie būs cilvēki, ar kuriem veidošu labākās atmiņas šajā skolā. Neatceros, kā mēs tā īsti sapazināmies, tikai tagad zinu – viņi sākumā domāja, ka esmu "izlutināts skuķis", par ko vienmēr nevaram beigt smieties līdz pat šodienai. To sakot, esmu ļoti priecīga, ka tomēr paliku šeit, jo nevar vēlēt labākus klases biedrus par šiem. Nezināju, ka var būt iespējams – tikai 5 meitenes vienā klasē, bet tas ir lieliski – viena otrai palīdzam, kā varam, stāstām savus noslēpumus un uzticamies, ko, manuprāt, daudzas klases nemaz to nevar. **Marsela**

Visus šos gadus mēs esam bijuši sadalīti grupās, bet tomēr mūsu vienotība ir tā, kas saved mūs kopā. Varbūt neesam tie lielie uzvarētāji Lielajā mammā vai Popielā, bet noteikti draudzībā un komandas darbā mēs esam *Grand Prix*. Nesanāca šoreiz šo gadu pabeigt līdz galam skolā, bet strādāt kopā mums nav grūti pat caur ekrānu. Ļoti žēl, ka mums nesanāca piedzīvot to, ko visiem pārējiem devītajiem, bet mums arī ir iespēja piedzīvot to, ko viņi vairs nevar. Mēs deviņus gadus esam kopā, jutos, ka nav nemaz tik daudz laika pagājis, un tas jau mūs pilnīgi padara par ģimeni. **Megija**

Kad mēs satiekamies klātienē, gribas aprunāties par visu, kas notika šī mācību gada gaitā. Es ar saviem klases biedriem gribu paskatīties kādu filmu un kopā paēst. Gribu ļoti aizbraukt uz Rīgu, lai apskatītu vietas, kurās bijām apmeklējuši kopā iepriekšējos gados. Ceru, ka sanāks organizēt kādu braucienu ar riteniem vai kā citādāk. Vēlos pateikt visiem paldies, jo laiks, ko pavadījām kopā, bija super! **Ričards**

9. klase Zinību dienā

9. klase „Lielajā mammā”

Lielā intervija

XXV izlaiduma absolventi - 10. klase

Artūrs

Rīgas Valsts 2. ģimnāzija

Vai atceries, cik daudz, cītīgi mēģinājāt „Minhauzena precības”? Pastāsti par kādu smieklīgu notikumu/atgadījumu izrādes gatavošanas laikā.

Jā, atceros, visspilgtāk atmiņā palicis tas, ka bija jāmacās vairākas A4 lapas ar tekstu no galvas. Smieklīgākais moments droši vien bija, kad Matīss II cēliena laikā nolasīja III cēliena tekstu. (Bija piestiprinātas zīmītes pie dīvāna tā, ka tikai Matīss tās varēja redzēt. Vēlāk, tas ir, pārtraukumā starp cēlieniem, visu priekšā šīs zīmītes noņēmu.)

Kas ir lielākais nedarbs, ko jūs ar klasi sastrādājāt?

Nodarbu bija nenormāli/neskaitāmi daudz, varētu uzrakstīt 100 lappušu noveli bez problēmām, kādus mēslus mēs (es, Matīss un Orests) bijām sastrādājuši. Stulbākā lieta, ko pats izdarīju, bija laikam kādā piektdienā, kad skolotājam Dacei (iepriekšējā angļu valodas skolotājam) bija stunda, un es aizslēdzu kabineta durvis no ārpuses. To varēju izdarīt ar paša skapīša atslēgām, jo tā slēdzene ir diezgan veca. Vēlāk, protams, kāds nostučēja, un bija jāskaidrojas.

Ar Matīsu un Orestu es nezinu, kurš bija vislielākais nedarbs, bet minēšu 2 piemērus, kurus drīkst izpaust. Atceros - skolā bija problēma, ka uz puīšu tualetes griestiem bija tualetes papīrs pielipināts. Ar to mēs nenodarbojāmies, bet varu atzīt, ka bijām tie, kas uz grīdas, durvju roktura ziepes izsmērējām - atvainojiet! Mājturība bija viena no visinteresantākajām stundām nevis mācību procesa dēļ, bet gan tā, ko sadarijām. Daži piemēri – tur klasē ir metāla cilindrs, mēs izdomājām, ka ir laba doma

to iebāzt Kalvim somā. Šis cilindrs bija aptuveni 28kg smags (ņemot vērā, ka tā augstums – 20cm, diametrs – 15cm un dzelzs blīvums - $7,860 \text{ kg/m}^3$). Viss bija labi, Kalvis nevarēja pacelt savu somu, un tad paši likām atpakaļ.

Lielākais nedarbs, ko ar klasi veicām, bija droši vien moments, kad kolektīvi visi nobastojām ķīmijas stundu.

„Gaismas tiltā 97” jūs klasē bijāt tikai astoņi, kāda ir sajūta jaunajā skolā, kad klases biedru ir trīsreiz vairāk?

Pašlaik mācos Rīgas Valsts 2. ģimnāzijas 10c. klasē, tur man ir 30 klases biedri. Pa gada laiku labi esmu iepazinies ar vismaz desmit. Tas ir tāpēc, ka lielāko gada daļu mācības ir notikušas attālināti. Es teiktu, ka patīkamāk ir lielākā klasē mācīties dažādu iemeslu dēļ – ir mazāka iespēja, ka mani izsauks, un ir lielāka dažādība klasē (vairāk cilvēku – vairāk uzskatu), līdz ar to ir interesantāk parunāties.

Ja tu varētu aizceļot atpakaļ pagātnē un ieteikt padomu Artūram, kurš vēl nemācījās 2. ģimnāzijā, ko tu teiktu?

Es sev droši vien teiktu, lai es izbaudu laiku, kad 33% pārbaudes darbā ir 4. Pašlaik 2. ģimnāzijā 4 vari dabūt tikai no 50%, pie kā es diezgan lēni pieradu, bet pieradu un samierinājos. Pārējiem iesaku vairāk fokusēties uz matemātiku, ja vēlaties iekļūt labā skolā (man pašam vidējā bija 6 9. klasē, bet es apmēram nedēļu pirms iestāšanās katru rītu 3-4 stundas pildīju iepriekšējos iestāšanās uzdevumus). Gurķoties matemātikā no 5. līdz 8. klasei ir kaut cik pieņemami, bet iesaku tieši 9. klasē uzvilkt atzīmes uz augšu (pārējos priekšmetos, kuros nebūs iestāšanās uzdevumu).

Mūsu skolā katru gadu norisinās daudz pasākumu, piemēram, Tumsas sagaidīšana, Popiela, Ziemassvētku koncerts, Grāmatu nedēļa, Skolotāju diena. Kuru tradīciju tev pietrūkst visvairāk un kāpēc? Kuras „Gaismas tiltā 97” tradīcijas tu vēlētos ieviest skolā, kurā šobrīd mācies?

Pašlaik es nevaru teikt, ka man kāda no šiem pasākumiem pietrūkst, jo vairāk kā gadu Latvijā plosās COVID-19, un ārā ar draugiem tusēt nedrīkst. Visvairāk man pietrūkst iespējas pulcēties. Kad tā būs atpakaļ, droši vien pietrūks Tumsas sagaidīšana, jo tie vakari bija interesanti.

Es ceru, ka jaunajā skolā esi jau iejuties, un kā tev tajā visvairāk pietrūkst no „Gaismas tiltā 97”?

Visvairāk man pietrūkst skolotāju salīdzinoši tuvās attiecības ar skolēniem, kā arī vērtēšanas sistēma, jo 50% nekādā veidā nesanāk 4. (Gaismas tiltā 69,99% ir 6, bet tā vismaz ir sekmīga atzīme, tāpēc nav ko uztraukties)

Kas ir vērtīgākais, ko iemācījies no saviem iepriekšējiem klasesbiedriem un skolotājām? Kurā skolā foršāks skolotāju kolektīvs?

Nezinu, kas ir vērtīgākais, ko iemācījos no iepriekšējās skolas klasesbiedriem / skolotājiem, jo pārsvarā cilvēki neatceras to, no kā viņi kaut ko ir iemācījušies (izņemot gadījumus, kuros ir bijušas kādas spilgtas vai sāpīgas atmiņas), bet vienkārši atceras faktu, ka viņi to ir iemācījušies. Esmu ļoti pateicīgs par to, ko skolotāji man ir iemācījuši.

Runājot par to, kurā skolā ir foršāks skolotāju kolektīvs ir kā pajautāt, kuru no saviem bērniem Tu mīli visvairāk. Atbilde ir, ka abus mīli vienlīdzīgi, bet godīga atbilde ir citāda, tāpēc es teikšu tikai labās lietas. Gaismas tiltā ļoti novērtēju matemātikas skolotājas Egītas pieeju, ka ir jāiemāca bērniem domāt, kā arī esmu neizsakāmi pateicīgs skolotājai Silvijai par to, ka iemācīja, ka pastāv tāda lieta kā komati un pareizrakstība.

Kādi tev ir nākotnes plāni, vai esi aizdomājies par to, ko darīsi tālāk?

Lieta tāda, ka neesmu gaišrēģis un nezinu, kas būs nākotnē, kā arī neesmu drošs par to, ko es vēlos darīt nākotnē, tāpēc izvēlējos kā padziļinātos priekšmetus 12. klasē matemātika II, fizika II un angļu valoda II (C1).

Kāds Tev bija mīļākais priekšmets devītajā klasē? Vai tas ir mainījies desmitajā?

Droši vien man mīļākais priekšmets bija mājturība. Tas noteikti ir mainījies, jo man 10. klasē nav tāda priekšmeta.

Vai Tu ieteiktu turpināt mācīties tālāk vidusskolā, vai meklēt citas alternatīvas?

Nekas dzīvē nav obligāti, tāpat kā vidējā izglītība. Ja kāds negrib mācīties, viņš var dzīvot pie saviem vecākiem 2 gadus un, kad būs 18 gadus vecs, var strādāt vietējā *Maximā* par pārdevēju, kas ir nepieciešama un godājama profesija. Bet, ja vēlas kaut ko dzīvē sasniegt, tad silti iesaku pamācīties – noderēs.

Intervēja Ričards 9. kl.

Lielā intervija

XXV izlaiduma absolventi - 10. klase

Elizabete

Rīgas Valsts 3. ģimnāzija

Vai atceries, cik daudz, cītīgi mēģinājāt „Minhauzena precības”? Pastāsti par kādu smieklīgu notikumu/atgadījumu izrādes gatavošanas laikā.

Es pavisam noteikti atceros visus mūsu „Minhauzena precību” mēģinājumus, ilgās svētdienas un dziesmu dziedāšanas starpbrīžos ar Elīnu un Patriku. Žetonu vakars un „Minhauzena precības” man ir tādās īstās pēdējās atmiņas par Gaismas tiltu un mūsu klasi. Atceros, ka beigās tekstu mācījāmies ne tikai kopā ar skolotāju Silviju, bet arī ar Andu, Dāvi, Laumu un arī Egitu, tas bija kas fenomenāls! Mēģinājumi jau paši par sevi bija amizanti, kādam vajadzēja no malas nofilmēt visu to ņemšanos un spītēšanos – tas tik būtu bijis kadrs!

Kas ir lielākais nedarbs, ko jūs ar klasi sastrādājāt?

Mūsu klase vispār izcēlās ar sastrādāto nedarbu apjomu, atceroties slaveno Letīcijas Skolotāju dienas atgadījumu, salauzto podu, Solvitas traukus, kas lidoja un šķīda uz nebēdu, pagraba „ekskursijas” vai nelaimīgos miltus bērnu dārzā. Tomēr es visspilgtāk atminos, kā vienā Skolotāju dienā mēs, tas ir, klase, pielīmējām ar skoču Kalvi pie krēsla un tur atstājām. Žēl Kalvja, protams, viņš nemaz nebija priecīgs par šādu pasākuma pavērsieni. Bet par pārējiem nedarbiem labāk lai vēsture klusē.

„Gaismas tiltā 97” jūs klasē bijāt tikai astoņi, kāda ir sajūta jaunajā skolā, kad klases biedru ir trīsreiz vairāk?

Sākumā bija, protams, ļoti neierasti tik lielā klasē, it īpaši pirmajā septembrī, kad juutos visdīvaināk. Pēc tam jau lēnām pieradu, bet tagad arī novērtēju, cik forši tomēr bija mazā klasē.

Ja tu varētu aizceļot atpakaļ pagātnē un ieteikt padomu Elizabetei, kura vēl nemācījās 3. ģimnāzijā, ko tu teiktu?

Es viņai ieteiktu nebaidīties no jaunām vietām un iespējām, kā arī būt gatavai uzņemties jaunus riskus. Es viņai ieteiktu jau uzreiz saprast, ka mācīties 3. ģimnāzijā būs pavisam citādāk nekā „Gaismas tiltā 97”, bet tā būs skaista, jauna pieredze.

Mūsu skolā katru gadu norisinās daudz pasākumu, piemēram, Tumsas sagaidīšana, Popiela, Ziemassvētku koncerts, Grāmatu nedēļa, Skolotāju diena. Kuru tradīciju tev pietrūkst visvairāk un kāpēc? Kuras „Gaismas tiltā 97” tradīcijas tu vēlētos ieviest skolā, kurā šobrīd mācies?

Gaisma tilta tradīcijas ir viena no lietām, kas šo skolu padara tik īpašu. Man pietrūkst Tumsas sagaidīšana, jo tieši to ik gadu gaidīju visvairāk, ļoti ceru, ka varēšu vēl apmeklēt šo pasākumu kā nu jau absolvente. Bet visvairāk man pietrūkst Māmiņdienas koncertu, esmu tajos piedalījusies, dziedājusi un dejojusi un pat divus esmu vadījusi. Tie vienmēr bija ārkārtīgi sirsnīgi un mīļi. Sava skolā es vēlētos ieviest Grāmatu nedēļu, jo kaut kas tik unikāls un vērtīgs bija tikai Gaismas tiltā.

Es ceru, ka jaunajā skolā esi jau iejutusies, un kā tev tajā visvairāk pietrūkst no „Gaismas tiltā 97”?

Skolā klātienē mācījos pavisam maz, tādēļ nejutos vēl tā īsti iejutusies. Visvairāk man pietrūkst tomēr tās ģimenes un māju sajūtas, ko deva Gaismas tilts. Mums jaunajā skolā ir viens dežurants, kurš katru rītu, kad vēl bija skolā mācības, visiem teica „labrītī”, un katru reizi tas man atgādināja Gaismas tilta omulīgo sajūtu.

Kas ir vērtīgākais, ko iemācījies no saviem iepriekšējiem klasesbiedriem un skolotājiem? Kurā skolā foršāks skolotāju kolektīvs?

No iepriekšējiem skolotājiem iemācījos, ka nekad nevajag padoties un visas nesaskaņas vai domstarpības vienmēr var atrisināt un izrunāt. No klases biedriem mācījos, kas ir komandas darbs un atbalsts, jo tomēr mēs bijām saliedēta klase. (Vai tas par skolotāju kolektīvu ir retorisks jautājums?) Ja godīgi, tad jaunās skolas skolotājus vēl neesmu iepazīsusi un ticu, ka nekad arī neiepazīšu tik labi kā Gaismas tilta skolotāju kolektīvu. To gan sāku tā vairāk novērtēt tik tagad, bet Gaismas tilta skolotājas man vienmēr ir bijušas un būs ļoti īpašas.

Kādi tev ir nākotnes plāni, vai esi aizdomājies par to, ko darīsi tālāk?

Esmu daudz domājusi par savu nākotni, bet tā īsti vēl nezinu, ko tieši vēlētos darīt tālāk. Pašlaik mācos bioloģijas – ķīmijas novirzienā, kas mani arī interesē. Es noteikti pēc vidusskolas turpināšu mācīties.

Kāds Tev bija mīļākais priekšmets devītajā klasē? Vai tas ir mainījies desmitajā?

Man nekad nav bijis viens mīļākais priekšmets, bet devītajā klasē man patika vēsture, bioloģija un arī literatūra. Šogad man ļoti patīk bioloģija, ir patiešām interesanti, kā arī man ir fantastiska skolotāja. Prieks redzēt, ka skolotājam patīk tas, ko viņš dara.

Vai Tu ieteiktu turpināt mācīties tālāk vidusskolā, vai meklēt citas alternatīvas?

Es viennozīmīgi uzskatu, ka ir jāturpina mācīties vidusskolā tālāk, kaut vai tikai tāpēc, lai paplašinātu savu pasaules redzējumu un attīstītu sevi gan akadēmiski, gan kā personību.

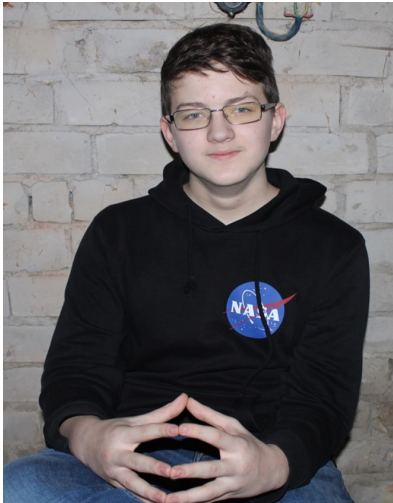
Absolventi 5. klases sākumā

Lielā intervija

XXV izlaiduma absolventi - 10. klase

Kārlis E.

Rīgas Valsts tehnikums

Vai atceries, cik daudz, cītīgi mēģinājāt „Minhauzena precības”? Pastāsti par kādu smieklīgu notikumu/atgadījumu izrādes gatavošanas laikā.

Es atceros, ka mēs katru brīvu brīdi mēģinājām, pat dažreiz brīvdienās, bet tāpat vismaz es savas rindīņas līdz galam iemācījos tikai uzveduma dienā.

Kas ir lielākais nedarbs, ko jūs ar klasi sastrādājāt?

Es neatceros, ka visa klase kopā darītu blēņas, bet laiku pa laikam tika lietas pa logu izmestas, palodzes saplēstas un logi sakēpāti.

„Gaismas tiltā 97” jūs klasē bijāt tikai astoņi, kāda ir sajūta jaunajā skolā, kad klases biedru ir trīsreiz vairāk?

No sākuma bija ļoti jocīgi, jo bija pierasts, ka visus zinu, bet pēc dažām dienām, kad iepazīnu klasesbiedrus, kļuva mājīgāk, un lēnām pieradu pie lielā biedru skaita. Manuprāt, vairāk skolēnu klasē ir sliktāk, jo mazāk laika skolotājs var katram atvēlēt.

Ja tu varētu aizceļot atpakaļ pagātnē un ieteikt padomu Kārlim, kurš vēl nemācījās RVT, ko tu teiktu?

Es ieteiktu pievērst vairāk uzmanību krievu valodas stundām, jo tā noder skolā, kur pusei no klases pirmā valoda ir krievu.

Mūsu skolā katru gadu norisinās daudz pasākumu, piemēram, Tumsas sagaidīšana, Popiela, Ziemassvētku koncerts, Grāmatu nedēļa, Skolotāju diena. Kuru tradīciju tev pietrūkst visvairāk un kāpēc? Kuras „Gaismas

tilta 97” tradīcijas tu vēlētos ieviest skolā, kurā šobrīd mācies?

Gandrīz jebkurš no tiem pasākumiem būtu ļoti interesants, bet neviens no tiem nebūtu realizējams daudz lielākā skolnieku skaita dēļ.

Es ceru, ka jaunajā skolā esi jau iejuties, un kā tev tajā visvairāk pietrūkst no „Gaismas tilta 97”?

Skolotāju personīgā pieeja, jo Gaismas tiltā skolotāji pārliecinās, ka katrs ir apguvis tēmu pirms nākamās, bet RVT skolotāji nevar katram no 30 skolēniem pievērst uzmanību 40 minūšu laikā.

Kas ir vērtīgākais, ko iemācījies no saviem iepriekšējiem klasesbiedriem un skolotājām? Kurā skolā foršāks skolotāju kolektīvs?

Es iemācījos, ka mājasdarbi nav domāti skolotājiem, tie ir domāti, lai tu labāk apgūtu tēmu. Gaismas tiltā noteikti ir foršāks kolektīvs.

Kādi tev ir nākotnes plāni, vai esi aizdomājies par to, ko darīsi tālāk?

Es plānoju pēc Rīgas Valsts tehnikuma pabeigšanas mācīties RTU un plašāk apgūt programmēšanu.

Kāds Tev bija mīļākais priekšmets devītajā klasē? Vai tas ir mainījies desmitajā?

Man visvairāk patika informātika, un tagad man puse no priekšmetiem ir ar to saistīti.

Vai Tu ieteiktu turpināt mācīties tālāk vidusskolā, vai meklēt citas alternatīvas?

Tam ir ļoti atšķirīga atbilde katrai profesijai un pašam cilvēkam, bet man, apskatot opcijas, šķita, ka šis būs vislabākais veids, kā lietot savu laiku un sagatavoties nākotnei.

Intervēja Kārlis G. 9. kl.

Matīss

Privātā vidusskola „Klasika”

Vai atceries, cik daudz, cītīgi mēģinājāt „Minhauzena precības”? Pastāsti par kādu smieklīgu notikumu/atgadījumu izrādes gatavošanas laikā.

Vissmieklīgākais notikums, pēc manām domām, bija, kad es no uztraukuma izrādē otrā cēliena laikā nostāstīju trešā cēliena tekstu.

„Gaismas tiltā 97” jūs klasē bijāt tikai astoņi, kāda ir sajūta jaunajā skolā, kad klases biedru ir trīsreiz vairāk?

Es tagad arī eju privātskolā, un mēs esam septiņi klasē.

Mūsu skolā katru gadu norisinās daudz pasākumu, piemēram, Tumsas sagaidīšana, Popiela, Ziemassvētku koncerts, Grāmatu nedēļa, Skolotāju diena. Kuru tradīciju tev pietrūkst visvairāk un kāpēc? Kuras „Gaismas tilta 97” tradīcijas tu vēlētos ieviest skolā, kurā šobrīd mācies?

Es noteikti gribētu Skolotāju dienu jaunajā skolā tādu, kādu tā bija Gaismas tiltā.

Cerams, ka jaunajā skolā esi jau iejuties, un kā tev tajā visvairāk pietrūkst no „Gaismas tilta 97”?

Visvairāk pietrūkst ģimenes sajūtas, kāda tā bija Gaismas tiltā - visi zināja cits citu.

Kas ir vērtīgākais, ko iemācījies no saviem iepriekšējiem klasesbiedriem un skolotājām? Kurā skolā foršāks skolotāju kolektīvs?

Es iemācījos saņemties un izdarīt darbus, pat kurus tiešām negribās darīt.

Kādi tev ir nākotnes plāni, vai esi aizdomājies par to, ko darīsi tālāk?

Vēl neesmu drošs, ko darīšu pēc vidusskolas.

Kāds Tev bija mīļākais priekšmets devītajā klasē? Vai tas ir mainījies desmitajā?

Man īsti nebija mīļākā priekšmeta, bet man noteikti patika angļu valoda, atceros, ka man 8. klase angļu valoda ļoti nepadevās, bet 9-tajā tā ļoti uzlabojās.

Vai Tu ieteiktu turpināt mācīties tālāk vidusskolā, vai meklēt citas alternatīvas?

Noteikti ieteiktu turpināt mācības vidusskolā.

Lielā intervija

XXV izlaiduma absolventi - 10. klase

Kalvis

Rīgas Valsts 2. ģimnāzija

Vai atceries, cik daudz, cītīgi mēģinājāt „Minhauzena precības”? Pastāsti par kādu smieklīgu notikumu/atgadījumu izrādes gatavošanas laikā.

Mēģinājumu tiešām bija daudz un nogurdinoši. Tobrīd nekas smieklīgs nešķita, gribējās tikai, lai viss ātrāk beidzas. Tagad domāju, ka nevajadzēja gatavošanās procesu uztvert tik nopietni. Iespējams, tad būtu atmiņā palikuši arī kādi jautrāki brīži.

Kas ir lielākais nedarbs, ko jūs ar klasi sastrādājāt?

Nevaru atsaukt atmiņā nedarbus, kuros iesaistīti bijām visi no klases, bet gan jau ka tāds bija. Ja to varētu saukt par nedarbu, dažreiz visi piektdienās aizgājām no pēdējām stundām. Tas bieži neizdevās, jo skolotāja parasti tajā brīdī nāca iekšā pa skolas durvīm. Viena lieta, kas palikusi prātā, bija, kad Fukšu balles laikā 7. klasē pa bērnu dārza logu izbēru miltus, aiz sevis nesakopu. Nākamajā rītā gan vajadzēja satīrīt!

„Gaismas tiltā 97” jūs klasē bijāt tikai astoņi, kāda ir sajūta jaunajā skolā, kad klases biedru ir trīsreiz vairāk?

Gaismas tiltā visi bijām vienoti un es vienmēr varēju atrast kopīgu valodu ar klasesbiedriem, bet jaunajā kolektīvā tā nav. Katram no klases ir 1 vai 2 draugi, parasti solumbiedri, bet ar citiem klasesbiedriem komunikācija ir minimāla - tikai par skolas tēmu. Attālinātās mācības arī nepalīdz. Toties lielajam pulim ir arī savs pluss - stundās tavš vārds tiek izsaukts reti.

Ja tu varētu aizceļot atpakaļ pagātnē un ieteikt padomu Kalvim, kurš vēl

nemācījās 2. ģimnāzijā, ko tu teiktu?

Pateiktu sev, lai neuztraucos par mācībām ģimnāzijā. „Ģimnāzija” ir tikai nosaukums, uzskatu - mācību vieta ir tāda pati kā parastajās vidusskolās (vismaz 10. un 11. klasē, kad nav padziļinātie priekšmeti). Būtu labi, ja zinātu, ka man veiksies labi un ka mācības nebūs grūtākas nekā Gaismas tiltā. Es vienīgi teiktu, ka cītīgāk jāmacās vācu valoda.

Mūsu skolā katru gadu norisinās daudz pasākumu, piemēram, Tumsas sagaidīšana, Popiela, Ziemassvētku koncerts, Grāmatu nedēļa, Skolotāju diena. Kuru tradīciju tev pietrūkst visvairāk un kāpēc? Kuras „Gaismas tilta 97” tradīcijas tu vēlētos ieviest skolā, kurā šobrīd mācies?

Jaunā klases audzinātāja solīja, ka tiks rīkoti daudz pasākumu, bet līdz šim brīdim mums ir bijis tikai viens - kartupeļu pankūku cepšana attālināti. Ģimnāzijā vairs nav tādi pasākumi, kuros iesaistīta visa skola. To arī pietrūkst. Kaut gan tobrīd, kad mācījos Gaismas tiltā, nespēju novērtēt Popielas priekšnesumu iestudēšanu vai pulcēšanos skolas pagalmā Tumsas sagaidīšanā, tagad varu droši teikt, ka vēlētos tos atpakaļ. Bet, no vienas puses, arī saprotu, ka ģimnāzija nav izklaides vieta, un pie tā jāsāk pierast.

Es ceru, ka jaunajā skolā esi jau iejuties, un kā tev tajā visvairāk pietrūkst no „Gaismas tilta 97”?

Iejuties esmu tikpat, cik visi pārējie, bet joprojām daudz kā pietrūkst no Gaismas tilta. Pats mācību process daudz neatšķiras, un es nevaru izšķirties, kurā skolā man tas patīk labāk, toties atmosfēra ir daudz citādāka. To biju gaidījis, pārejot uz lielu skolu, bet nespēju nojaust, cik savādi ir - nezini visu skolotāju vārdus, neesi bijis katrā skolas kabinetā un knapi atceries vārdus visiem klasesbiedriem. Nākamajā septembrī atkal vajadzēs pierast pie jaunās vides - nu jau pusgadu neesmu bijis 2. ģimnāzijas telpās.

Kas ir vērtīgākais, ko iemācījies no saviem iepriekšējiem klasesbiedriem un skolotājām? Kurā skolā foršāks skolotāju kolektīvs?

Ar iepriekšējiem klasesbiedriem bija forši pavadīt laiku gan stundās, gan ārpus skolas. No klasesbiedriem iemācījos kopā būšanas prieku, bet no skolotājiem - visas gudrības, kas ļāva gūt labas sekmes jaunajā skolā. Uzskatu - Gaismas tiltā bija foršāks skolotāju kolektīvs, jo 2. ģimnāzijas skolotājus nepazīstu tik labi, visus vēl neesmu satīcis.

Kādi tev ir nākotnes plāni, vai esi aizdomājies par to, ko darīsi tālāk?

Šobrīd plāns ir tikt cauri vidusskolas gadiem, lai varētu uzsākt studijas. Nesen vajadzēja veikt samērā lielu izvēli, - kurus divus mācību priekšmetus apgūšu 12. klasē. Izvēlējos fiziku un ķīmiju. Ceru, ka tie dos labas priekšzināšanas studijām. Nezinu, kādi kursi pēc 2 gadiem būs pieejami, bet ceru studēt mehāniku vai arī aviācijas inženieriju. Tad jau redzēs, kur dzīves ceļš vedīs...

Kāds Tev bija mīļākais priekšmets devītajā klasē? Vai tas ir mainījies desmitajā?

Devītajā klasē mans mīļākais priekšmets bija fizika. Tagad vairs ne. Uzskatu, ka skolotājs ir liela daļa no tā, vai skolēni kļūs ieinteresēti šajā priekšmetā. Mūsu klases fizikas skolotājs 2. ģimnāzijā savu mācību priekšmetu nemāk labi pasniegt. Kaut gan mācību vielu var saprast, ir diezgan grūti būt ieinteresētam ar sausu un monotonu mācīšanas veidu. Tagad mani mīļākie priekšmeti ir ķīmija un vēsture. Šie skolotāji māk tos pasniegt interesantā un viegli saprotamā veidā.

Vai Tu ieteiktu turpināt mācīties tālāk vidusskolā, vai meklēt citas alternatīvas?

Uzskatu, ka katram jāatrod sava vieta. Ģimnāzija no vidusskolas daudz neatšķiras, vienīgi ar to, ka matemātiku māca ātrākā un padziļinātākā veidā. Tehnikums arī būtu bijusi derīga izvēle man, ja vēlос mācīties inženierzinātnes. Vienīgi nebiju gatavs izvēlēties šo novirzienu jau pēc 9. klases. Uzskatu, ka lielo izvēli vajag veikt pēc 12. klases.

Absolventi 9. klases „Lielajā mammā”

Lielā intervija

XXV izlaiduma absolventi - 10. klase

Līna

Rīgas Valsts 2. ģimnāzija

Vai atceries, cik daudz, cītīgi mēģinājāt „Minhauzena precības”? Pastāsti par kādu smieklīgu notikumu/atgadījumu izrādes gatavošanas laikā.

Protams, ka atceros un arī atcerēšos vienmēr. Tos būtu grūti aizmirst... Gan jau bija kas tāds, par ko visi kopīgi smējāties, taču vislabāk atceros to, cik ļoti man nāca smieklī, kad mēs mēģinājām dejošanu “masku ballei”. Es deju pāri ar Orestu, un, teiksim tā, mūsu soli nebija visai gludi un eleganti. Tagad domāju, ka tik neaizvainoju viņu, jo Orests nemaz neizskatījās tik ļoti amizēts kā es.

Kas ir lielākais nedarbs, ko jūs ar klasi sastrādājāt?

Mūsu klase skolā vismaz sākotnējos gados nebija zināma paklausības un kārtības dēļ. Ir bijuši vairāki gadījumi, par kuriem skolotājas nav bijušas laimīgas, piemēram, durvju izlaušana, palodžu salaušana, kāršu mētāšana pa teju visām skolas klasēm (noteikti vēl kādas kārtis ir kaut kur aiz grāmatu plauktiem), mantu mētāšana pa logiem. Tie gan tagad liekas tādi nieki, bet tie tomēr arī ir nedarbi. Es gan tajos nepiedalījos – tikai vēroju no malas. Tomēr ceturtās klases izlaiduma mēģinājumos mēs ar saviem čemodāniem braukājām pa skolas zāles parketu, un to nu arī es darīju. Mums bija tik jautri, ka neaizdomājāties, ka mūsu vizināšanās varētu sabojāt grīdas pārklājumu, un apzinājāties nodarīto tikai pēc tā, kad skolotāja Egita mūs sarāja par to, ka būs atkal pa jaunam jānolako tas parkets. Atceros arī to, kā pirmajās divās klasēs sākumskolā ar Elizabeti un veco klasesbiedreni Aneti bijām “kung-fu pantēras”.

Mums katrai rokās bija sava spēlmantiņa, kas ir būtiski, jo man bija garas čuskas mīkstā mantiņa, Elizabetei bija mīksta, pufīga žurka ar garu asti un Anetei gan jau arī bija kāds interesants ierocis, ar kuru bez iemesla sist citiem, lielākoties mūsu klasesbiedriem. Tas gan bija nejauki un apkaunojoši.

„Gaismas tiltā 97” jūs klasē bijāt tikai astoņi, kāda ir sajūta jaunajā skolā, kad klases biedru ir trīsreiz vairāk?

Man vienmēr ir patīcis, ka mūsu klases sastāvs bija neliels. Es tik ļoti biju pie tā pieradusi, ka, aizejot uz Rīgas skolu, jutos kā tādā teātra skatītāju zālē. Tiesa, man bija labs “ieskrējienis” šo pārmaiņu izjušanā, jo devītās klases laikā reizi nedēļā apmeklēju matemātikas kursus Rīgā, kur klasē bija pat vairāk par 30 skolēniem. Tomēr, kad uzsāku mācības savā jaunajā skolā, man vēl aizvien tas bija ļoti nepierasti. Pirmkārt, jau tas, ka manā klasē ir 20 meitenes, kas ir desmitreiz vairāk nekā bija Gaismas tiltā! Visvairāk šo atšķirību klasesbiedru skaitā es izjutu starpbrīžos, kad, zvanam noskanot, visi sāka sarunāties, iet iekšā un ārā no klases, dalīties savstarpējās grupiņās. Pirmās nedēļas beigās klases audzinātāja mums katram prasīja, kādas ir sajūtas jaunajā skolā, un es arī pateicu to, ka man ir tik nepierasti būt klasē ar 29 citiem skolēniem, jo iepriekšējā bijām tikai 8, par ko gandrīz visi mani jaunie klasesbiedri iepleta acis un bija pārsteigti. Taču es ātri pieradu pie lielā sastāva un pavisam veikli visus iepazīnu. Godīgi sakot, man labāk patika mazais klases sastāvs, kas bija Gaismas tiltā, jo savā veidā tajā bija vairāk brīvības un vietas, kur augt, darīt, uzdot jautājumus skolotājiem.

Ja tu varētu aizceļot atpakaļ pagātnē un ieteikt padomu Līnai, kura vēl nemācījās 2. ģimnāzijā, ko tu teiktu?

Devītā klase man bija pavadīta vienā vienīgā uztraukumā par iestāšanāsmeniem un skolas izvēli, tāpēc es, visticamāk, teiktu: „Neņem vērā citu domas par to, kur tev vajadzētu mācīties. Tu tiksī tur, kur vēlies, jo tu tā īstenošanā ieguldī darbu un dari. Tas arī tevi novedīs tur, kur vēlies nokļūt. Neķer krenķi un labāk izpildi vēl kādu matemātikas iestāšanāsmena paraugu. Viss būs kārtībā.”

Mūsu skolā katru gadu norisinās daudz pasākumu, piemēram, Tumsas sagaidīšana, Popiela, Ziemassvētku koncerts, Grāmatu nedēļa, Skolotāju diena. Kuru tradīciju tev pietrūkst visvairāk un kāpēc? Kuras „Gaismas tilta 97” tradīcijas tu vēlētos ieviest skolā, kurā šobrīd mācies?

Man tiešām pietrūkst visas Gaisminieka tradīcijas. Tās taču ir unikālas! Visvairāk man pietrūkst Tumsas sagaidīšanas, Popielas un, es pat teiktu, Māmiņdienas koncertu tieši to izjūtu dēļ. Tumsas sagaidīšana vienmēr iezīmē rudens un mācību sākumu, atkal visiem kopā saliedējoties pēc vasaras prombūtnes. Popielas priekšesumi, kā jau daudzi zina, bija mūsu klases specialitāte. Māmiņdienas koncerti man vienmēr likušies īpaši skaisti, jo tie, protams, iezīmēja siltās vasaras tuvumu, bija tiešām sirsnīgi un, manuprāt, tajos bija nepiespiestāka gaisotne nekā skolas Ziemassvētku koncertos, kas savā veidā bija līdzīgi. Jaunās skolas pasākumus un tradīcijas vēl diemžēl neesmu pieredzējusi, tāpēc nevaru īsti novērtēt, ko vajadzētu ieviest no Gaismas tilta. Varbūt varētu pamēģināt uzrīkot kādu Tumsas sagaidīšanu, taču, liekas, šīs tradīcijas ir Gaismas tilta īpašā odziņa, kas būtu arī jāuztur to īstajā vietā.

Es ceru, ka jaunajā skolā esi jau iejutusies, un kā tev tajā visvairāk pietrūkst no „Gaismas tilta 97”?

Jaunajā skolā es iejutos pavisam ātri. Kaut arī tajā pavadīju vien nieka četras nedēļas klātienē, es ļoti labi iepazīnu savus klasesbiedrus (un pat vairākus skolotājus) un ieguvu jaunus draugus. Taču man ļoti pietrūkst Gaismas tiltā izjustā skolotāju tuvuma un skolas vadības. Man tiešām ļoti patīk jaunie skolotāji, jaunais direktors arī liekas tīri feins, taču nav tās tuvības. Un es vairs nevaru ieiet skolotāju kabinetā aprunāties ar kādu skolotāju vai izprintēt kādu projekta lapu tik viegli, kā tas bija vecajā skolā. Liekas, ka diemžēl to tuvību arī neiegūšu šeit, jo Gaisminiekā es pavadīju vienpadsmit gadu un Otrajā ģimnāzijā tie būs faktiski vien divi gadi klātienē (cerams!). Ļoti pietrūkst arī tas, cik pieejami bija GT skolotāji. Protams, nelielo klašu dēļ bija iespēja atbildēt uz katra nieka jautājumiem, kas bija tik ļoti superīgi mācību procesā. Lielajā skolā, lai man atbildētu uz katru jautājumu vai pārliecinātos kopā ar skolotāju par neskaidrībām, vajag sarunāt atsevišķas konsultācijas.

Turpinājums nākamajā lappusē >>>

Kas ir vērtīgākais, ko iemācījies no saviem iepriekšējiem klasesbiedriem un skolotājām? Kurā skolā foršāks skolotāju kolektīvs?

No savas iepriekšējās klases es iemācījos, ka klases gars nav dzīvs, ja nepiedalāmies pasākumos vai neorganizējam neko paši saviem spēkiem. Tur es sapratu kolektīvisma un piedalīšanās nozīmīgumu.

Par skolotājiem - nu gan jautājums! Pavisam godīgi sakot, man abi kolektīvi ir ļoti mīli un liekas forši, jo vismaz pašlaik mani ļoti iepriecē jaunās skolas skolotāju pretimnākošā un saprotošā attieksme. Gaismas tilta skolotāji bija un ir tiešām izcili pedagogi. Es vienmēr būšu pateicīga par to, cik ļoti daudz ko man iemācīja šīs skolas skolotāji un cik ļoti viņi man palīdzēja augt. Paldies jums!

Kādi tev ir nākotnes plāni, vai esi aizdomājies par to, ko darīsi tālāk?

Man ļoti, ļoti patīk izdomāt un plānot savus tālākos soļus mācībās un aizdomāties par to, kur es vēlētos būt nākotnē, taču, jāatzīst, man ne visai patīk to apspriest ar citiem. Kopš atceros, vienmēr esmu sapņojusi strādāt modes jomā, precīzāk, kļūt par modes dizaineri. Laikam ejot, sapratu, ka tas tomēr neder man. Vēlāk nonācu pie tā, ka jādomā kas jauns, kas cits, taču līdz devītajai klasei man nebija ne jausmas. Tad es sāku sarunāties ar tēti par dažādām darba jomām, un mani visvairāk aizķēra ekonomika un jurisprudences. Sāku par to daudz lasīt un esmu nonākusi pie tā, ka apsveru studēt vai nu jurisprudenci, vai kādu konkrētu jomu ekonomikā. Man ir liela vēlme studēt ārzemēs, taču tad jau redzēsim, kā ar to viss iznāks.

Kāds Tev bija mīļākais priekšmets devītajā klasē? Vai tas ir mainījies desmitajā?

Mans vismīļākais priekšmets no pirmās klases vienmēr ir bijis angļu valoda, taču devītajā klasē bija arī matemātika. Es beidzot biju pabeigusi mākslas skolu, tāpēc man bija vairāk laika pēc skolas papildus to mācīties. Skolotāja Egita zina, ka man matemātika nebija tik spoža (bet nebija nekas traģisks), tāpēc devītajā klasē es pārsteidzu mūs abas. Es beidzot izpratu to, ka matemātika pat mani aizrāva. Man ļoti patīk algebra, tomēr ģeometrija tik ļoti neiepriecē. Vēl aizvien desmitajā klasē mani mīļākie priekšmeti ir angļu valoda un matemātika.

Vai Tu ieteiktu turpināt mācīties tālāk vidusskolā, vai meklēt citas alternatīvas?

Protams, katram ir savs ceļš, taču es uzskatu, ka labāk turpināt mācības arī vidusskolā. Vidusskola ir labs zināšanu nostiprināšanas pēdējais solis pirms specializētu priekšmetu studēšanas. Gandrīz tāpat kā pamatskolā, arī vidusskolā mēs iegūstam un nostiprinām pašu būtiskāko un dažviet arī vairāk no katra mācību priekšmeta. Iespējams, varētu neturpināt mācības augstskolā, taču es to it nemaz neapsveru. Mācīšanās ir viena no labākajām lietām, ko cilvēks var darīt, nedomāju, ka vidusskolas izlaišana ir kas labs.

Intervēja Marta 9. kl.

Orests

Jāņa Eglīša Preiļu Valsts ģimnāzija

Vai atceries, cik daudz, cītīgi mēģinājāt „Minhauzena precības”? Pastāsti par kādu smieklīgu notikumu/atgadījumu izrādes gatavošanas laikā.

Es zinu, ka daudz kas smieklīgs notika mēģinājumu laikā, bet tagad prātā nekas īpašs nenāk, tāpēc teikšu to, ka bieži klases ikdienā teicu Nariškina līnijas un iejutos lomā vairāk, nekā vajadzēja.

Kas ir lielākais nedarbs, ko jūs ar klasi sastrādājāt?

Tad, kad es Kārlim uz galvas uzlēju ūdens balonu, bet tas nebija speciāli!

„Gaismas tilta 97” jūs klasē bijāt tikai astoņi, kāda ir sajūta jaunajā skolā, kad klases biedru ir trīsreiz vairāk?

Labāk patika, kad bija mazāk skolēnu klasē, viss likās daudz tuvāk un vienkāršāk.

Ja tu varētu aizceļot atpakaļ pagātnē un ieteikt padomu klasesbiedriem, ko tu teiktu?

Es Elizabetei teiktu, lai cenšas mācīties iestājesāmeniem vēl vairāk, jo viņa skolā mācījās viscītīgāk, un tad tāds kā Artūrs, kurš nemācījās ne tuvu tik cītīgi, tika tāda pat skolā kā viņa.

Mūsu skolā katru gadu norisinās daudz pasākumu, piemēram, Tumsas sagaidīšana, Popiela, Ziemassvētku koncerts, Grāmatu nedēļa, Skolotāju diena. Kuru tradīciju tev pietrūkst visvairāk un kāpēc? Kuras „Gaismas tilta 97” tradīcijas tu vēlētos ieviest skolā, kurā šobrīd mācies?

Man ļoti patika „Tumsas sagaidīšana”, jo tas bija tāds foršs pasākums, kur visa skola, piedaloties aizraujošās izklaidēs, pavadīja laiku kopā, līdz iestājās tumsa.

Cerams, ka jaunajā skolā esi jau iejuties, un kā tev tajā visvairāk pietrūkst no „Gaismas tilta 97”?

Kā jau teicu, tās tuvības ar visiem klases biedriem, jo mums bija mazs kolektīvs. Jaunajā skolā ir pat daži klases biedri, kuriem, esmu ļoti drošs, neesmu pateicis pat vienu vārdu. Nu, protams, arī pašreizējā situācija valstī kopumā nebija saskarsmi veicinoša.

Kas ir vērtīgākais, ko iemācījies no saviem iepriekšējiem klasesbiedriem un skolotājām? Kurā skolā foršāks skolotāju kolektīvs?

Man laikam vienkārši patīk, kad ar visiem cilvēkiem ir ļoti liela tuvība. Man patika „Gaismas tilta” kolektīvs labāk, jo tas bija tik mazs un ar visām skolotājām, kaut vai neliela, bija kaut kāda saskarsme.

Kādi tev ir nākotnes plāni, vai esi aizdomājies par to, ko darīsi tālāk?

Ir dažas idejas prātā, ko es vēlētos darīt nākotnē, bet vēl neesmu to nopietni visu izsvēris un apdomājis, lai zinātu, par ko noteikti vēlos kļūt. Daudz kas ir arī atkarīgs arī no situācijas, veiksmes.

Kāds Tev bija mīļākais priekšmets devītajā klasē? Vai tas ir mainījies desmitajā?

„Gaismas tilta” mīļākie priekšmeti bija latviešu valoda un literatūra, tas, pateicoties skolotājai Silvijai, kas tos mācīja, bet jaunajā skolā visvairāk patīk ķīmija, kuru es nemaz tā nesaprotu, bet cenšos, bet, galvenais, man ļoti, ļoti patīk ķīmijas skolotāja. Ja tā padomā, tad manā gadījumā izšķiroša loma ir nevis pašam priekšmetam, bet laikam skolotājam, kas to māca, kaut gan abas skolotājas ir stingras.

Vai Tu ieteiktu turpināt mācīties tālāk vidusskolā, vai meklēt citas alternatīvas?

Skatoties uz dzīvē izvirzītajiem mērķiem, ja vēlies apgūt augstāko izglītību, tad jāiet uz vidusskolu, bet, ja apgūt kādu profesiju, tad uz tehnikumu.

Lielā intervija

XXV izlaiduma absolventi - 10. klase

Kārlis K.

Rīgas Valsts 2. ģimnāzija

Vai atceries, cik daudz, cītīgi mēģinājāt „Minhauzena precības”? Pastāsti par kādu smieklīgu notikumu/atgadījumu izrādes gatavošanas laikā.

Ja tāds apjomīgs darbs būtu jādara tagad, mācoties ģimnāzijā, būtu diezgan traki, lai gan jau tad bija ļoti grūti. Es gan nevaru noticēt, ka pagājis vairāk par gadu kopš Žetonu vakara – laiks attālinātajā procesā man paiet ļoti ātri. Protams, tieši pēdējo nedēļu mēģinājumi bija vissaspringtākie un arī interesantākie, kas paliks atmiņā. Tomēr pats vakars noteikti ir ļoti spilgti palicis atmiņā.

Kas ir lielākais nedarbs, ko jūs ar klasi sastrādājat?

Noteikti nereti nedarbus mēs esam darījuši kopā, bet nosaukt vistrakāko vai vislielāko drīzāk precīzāk varētu nosaukt citi, jo es jau vairs neatceros, varbūt tāpēc, ka nemaz negribēju atcerēties tos.

„Gaismas tiltā 97” jūs klasē bijāt tikai astoņi, kāda ir sajūta jaunajā skolā, kad klases biedru ir trīsreiz vairāk?

Pārsteidzoši man pašam, bet es pat sākumā īsti neizjutu nekādu atšķirību, varbūt vienīgais būtu tas, ka sākumā es vēl nepazinu jaunus klasesbiedrus un gan jau nepazīstu daļu joprojām, jo nav jau arī attālinātajā procesā īsti iespēja iepazīties pa īstam. Noteikti viens pluss daudz lielākai klasei ir tas, ka ir vairāk iespēju iepazīties ar jauniem, interesantiem cilvēkiem, no kuriem daudz varu iegūt; arī mācību laikā vairs nav jāsaskaras ar skolēniem, kuri nāk uz skolu tikai tādēļ, ka kāds viņiem ir to līcis, nav jāsaskaras ar skolēniem, kuri nāk uz skolu tikai tādēļ, ka kāds viņiem ir to līcis,

nereti traucējot citiem mācīties, – visi klasē ir gatavi jaunām zināšanām un apzinās, ka viņi uz skolu dotas tikai sevis un neviena cita labad.

Ja tu varētu aizceļot atpakaļ pagātnē un ieteikt padomu Kārlim, kurš vēl nemācījās 2. ģimnāzijā, ko tu teiktu?

Īstenībā neko, jo arī pirms mācību uzsākšanas gāju ar vēsu prātu un biju gatavs sākt visu no baltas lapas. Vietās, kur bija problēmas Gaismas tiltā, tās ir palikušas, bet viss ir normāli. Jā, es neteiktu neko – lai viņš pats uzzina, kas notiks, tā jau ir.

Mūsu skolā katru gadu norisinās daudz pasākumu, piemēram, Tumsas sagaidīšana, Popiela, Ziemassvētku koncerts, Grāmatu nedēļa, Skolotāju diena. Kuru tradīciju tev pietrūkst visvairāk un kāpēc? Kuras „Gaismas tilta 97” tradīcijas tu vēlētos ieviest skolā, kurā šobrīd mācies?

Man jau liekas, ka visas Gaismas tilta tradīcijas pieder tikai Gaismas tiltam un tām ir tur jāpaliek, jo mēģināt kaut ko ieviest būtu nevajadzīgi. Tomēr tas nenozīmē, ka man to nepietrūkst – es pat nevaru nosaukt vienu, jo ikkatra ir bijusi īpaša un radījusi manas jaukā atmiņas par laiku savā skolā.

Es ceru, ka jaunajā skolā esi jau iejuties, un kā tev tajā visvairāk pietrūkst no „Gaismas tilta 97”?

Protams, pietrūkst tas, ka nepazīstu absolūti lielāko daļu skolasbiedru un skolotāju – Gaismas tiltā gandrīz ikvienam zināju vārdu un uzvārdu. Pietrūkst arī skolas pasākumu un vispār daudz atvērtākā un mājīgākā sajūta, ko varu sajust ikreiz ierodoties atkal manā pirmajā skolā, bet to jau noteikti nevar prasīt no galvaspilsētas elitāras ģimnāzijas ar simtiem skolēnu.

Kas ir vērtīgākais, ko iemācījies no saviem iepriekšējiem klasesbiedriem un skolotājiem? Kurā skolā foršāks skolotāju kolektīvs?

No saviem iepriekšējiem klasesbiedriem noteikti iemācījos lielo komandas darba nozīmīgumu, kas izpaudās gan mācībās, gan ārpusstundu aktivitātēs. Un par skolotājiem, protams, Gaismas tilta nevar salīdzināt ar 2. ģimnāzijas, kur nereti var saskarties ar pedagogiem, kuriem patiešām ir vienalga, kas, manuprāt, ir nedaudz nožēlojami, bet lielākoties, tāpat kā Gaismas tiltā, skolotāji ir pretimnākoši un apņēmīgi mums ko iemācīt.

Kādi tev ir nākotnes plāni, vai esi aizdomājies par to, ko darīsi tālāk?

Šis ir jautājums, kas man ir ticis jautāts neskaitāmas reizes, taču vienmēr mana atbilde ir: „Nezinu.” Un, skatoties uz to, kā pārējie man apkārt sāk jau apjaust savu nākotnes ceļu, jutos vēl vairāk izmisī. Bet gan jau kaut kad kāds apskaidrības mirklis pienāks, un viss būs kārtībā.

Kāds Tev bija mīļākais priekšmets devītajā klasē? Vai tas ir mainījies desmitajā?

Es mācos humanitārajā novirzienā, un nav jau nekāds pārsteigums, ka tieši šie priekšmeti ir tie, kas iet pie sirds vairāk, tomēr vienmēr tieši vēsture ir bijusi vismīļākā, lai gan ģimnāzijas un Gaismas tilta vēsture atšķiras pat ļoti – ir jāpiepūlas, lai sasniegtu labu rezultātu.

Vai Tu ieteiktu turpināt mācīties tālāk vidusskolā, vai meklēt citas alternatīvas?

Manuprāt, vidusskola ir ļoti nozīmīga, bet ir svarīgi izdomāt, vai patiešām vislabākā ģimnāzija būtu pašam labāka nekā kāda vidusskola vai tehnikums, kurš, iespējams, varēs iemācīt to, kas nepieciešams pašam vairāk un labāk. Man patika viena skolotāja nesen teiktais, un tam es piekrišu, ka būtībā ģimnāzijā neviens neko lietderīgu neiemācās, tas ir tikai solis, lai sagatavotos tālākām mācībām, un, ja tas nav, ko vēlas, tad ģimnāzijā gan nebūtu jāiet.

Absolventi 1. klasē

Lielā intervija

XXVI izlaiduma absolventi - 9. klase

Marsela

Raksturo savu klasi!

Esam tuvi, darām blēnas kopā un viens otram palīdzam, kā vien varam. Ar viņiem nekad nav garlaicīgi, vienmēr atrodam, ko darīt, dažreiz tās nav tik labas idejas bet tomēr jautras.

Daudzi gaida piektdienu – pēdējo darba dienu skolā. 8. un 9. klasē dienā ir parasti 7-8 stundas. Tas ir daudz. Kura diena, kaut arī gara, tev tomēr nešķita grūta, varbūt likās pat interesanta?

Piektdiena - tad ir vismazāk tiešsaistes stundu, un tajā dienā ir vācu valoda, kur mēs mācāmies interesantas tēmas.

Kāds mācību priekšmets Tev ļoti patīk un kāpēc?

Bioloģija, jo tur var iemācīties par savu ķermeni kaut ko jaunu.

Kura bija tava mīļākā skolas telpa? Tāda, kurā, kad būsi, piemēram, absolventu salidojumā vai vienkārši atnācis ciemos, gribēsi atkal ieiet?

Tas būtu mājturības kabinets, tur ir visomulīgāk un atgādina daudz atmiņu. Kā mēs ar meitenēm taisījām ēst, dejojām pie spoguļa vai mēģinājām pārslēgt pareizo radio staciju, jo vienmēr skanēja kaut kādas lūgšanas vai šlāģeris.

„Lielajā mammā” 7. klasē

Kas tev palicis atmiņā par starpbrīžiem skolas pagalmā?

Zēni skrēja ārā, lai spēlētu paslēpes, dažreiz arī meitenes. Lielāko daļu mēs ar meitenēm lēnām staigājām ap skolu un baudījām skaisto laiku, stāstījām kādu drāmu mūsu dzīvē un meklējām visulīgākā ābolus, tad jau atskanēja zvans uz stundu, un devāmies iekšā ar pilnām mutēm ābolu.

Pastāsti par kādu jautru atgadījumu stundu laikā!

Mums tādu ir daudz, visspilgtāk es atceros atgadījumu ar pulksteni. Tā bija angļu valodas stunda, kad skolotājs izgāja ārā no klases, mans klases biedrs uzkāpa uz krēsla un mēģināja pārlikt pulksteni, lai stunda ātrāk beigtos. Pēc laika atskanēja skolotāju soli, un pulkstenis netišām nokrita zemē un saplīsa, jo nepaspēja to uzkārt atpakaļ uz sienas. Tad uz to skatījāmies ar lielām šausmām.

Kā tu vērtē attālināto mācību procesu? Kādus tu redzi ieguvumus un – zaudējumus?

Attālinātā mācība ir vienkāršāka, pats vari plānot savu laiku, bet tomēr tas mums ir daudz atņēmis tieši 9. klasē. Man nepietrūkst skolas, bet gan klasesbiedru un blēņu, ko varam darīt kopā, un ekskursijas.

Raksturo atmiņas, kādas tev būs par mūsu skolu? Ir pasākumi, kas tev šķiet vērtīgi? Un kuras no ekskursijām bijušas patiešām jautras, atmiņā paliekošas?

Man patika mūsu skolas tradīcijas – Fukšu balle, Lielā mamma, Dzejas diena un kā katrs mēs stāstījām par savu dzimtas koku. Ir daudz labu atmiņu, kuru man pietrūkst, skatoties video un bildes. Man patīk, ka esam tikai 14 klasē, nevaru sevi iedomāties klasē ar 30 skolēniem. Ekskursija uz Burtniekiem - tā ir palikusi atmiņā, tur mēs satikām jaunus draugus un bija patiešām jautri.

Intervēja Madara 6. kl.

Ričards Raksturo savu klasi!

Ļoti draudzīga, mūsu klase ir kā viena liela ģimene.

Daudzi gaida piektdienu – pēdējo darba dienu skolā. 8. un 9. klasē dienā ir parasti 7-8 stundas. Tas ir daudz. Kura diena, kaut arī gara, tev tomēr nešķita grūta, varbūt likās pat interesanta?

Noteikti piektdiena, jo tad mums ir vismazāk stundu un tās ir darba nedēļas beigas, kā arī piektdienā ir manas mīļākās stundas, kas ir krievu valoda, angļu valoda un vācu valoda.

Kāds mācību priekšmets Tev ļoti patīk un kāpēc?

Literatūra vai pasaules vēsture, jo tieši šajos priekšmetos ir visvairāk svarīgas informācijas, kuru man patīk klausīties un ko es iegaumēju.

Kura bija tava mīļākā skolas telpa? Tāda, kurā, kad būsi, piemēram, absolventu salidojumā vai vienkārši atnācis ciemos, gribēsi atkal ieiet?

Noteikti bioloģijas kabinets, jo tieši tur atrodas mūsu klase, tur ir daudz labu atmiņu.

Kas tev palicis atmiņā par starpbrīžiem skolas pagalmā?

Paslēpes ar tuk-tukiem, to mēs spēlējām pat sliktos laikapstākļos.

Pastāsti par kādu jautru atgadījumu stundu laikā!

Kad Mārtiņš Lormanis nometa angļu valodas kabineta pulksteni.

Kā tu vērtē attālināto mācību procesu? Kādus tu redzi ieguvumus un – zaudējumus?

Tas, ka varu celties piecas minūtes pirms stundas sākuma, zaudējums – ļoti viegli zaudēt uzmanību.

Raksturo atmiņas, kādas tev būs par mūsu skolu? Ir pasākumi, kas tev šķiet vērtīgi? Un kuras no ekskursijām bijušas patiešām jautras, atmiņā paliekošas?

Labs skolotāju kolektīvs, paslēpes ar tuk-tukiem starpbrīžos. Pasākumi – Lielā mamma un Grāmatu nedēļa. Ekskursijas – atmiņā palika ekskursija uz Nāves salu, jautrs bija brauciens uz Līvu akvaparku ar klasi.

Pēdējais zvans 9. klasē

Intervēja Daniels 8. kl.

Lielā intervija

XXVI izlaiduma absolventi - 9. klase

Marta

Raksturo savu klasi!

Manuprāt, visi esam ļoti atšķirīgi, un man tas patīk, jo kopā vienmēr ir jautri un izveidojam lielisku komandu. Daudzi gaida piektdienu – pēdējo darba dienu skolā. 8. un 9. klasē dienā ir parasti 7-8 stundas. Tas ir daudz. Kura diena, kaut arī gara, tev tomēr nešķita grūta, varbūt likās pat interesanta?

Katru nedēļu tā ir cita diena, tomēr parasti vismierīgākās un interesantākās ir ceturtdienas, jo drīz jau sāksies brīvdienas un prāts ir skaidrāks.

Kāds mācību priekšmets Tev ļoti patīk un kāpēc?

Man patīk humanitārie mācību priekšmeti – valodas, vēsture, literatūra –, jo, manuprāt, tie palīdz iepazīt pasauli aizraujošā veidā.

Kura bija tava mīļākā skolas telpa? Tāda, kurā, kad būsi, piemēram, absolventu salidojumā vai vienkārši atnācis ciemos, gribēsi atkal ieiet?

Mans mīļākais noteikti bija mājturības kabinets. Tajā satikāties pirms stundām, mācījāties kontroldarbiem, domājām Popielas priekšnesumus, ar meitenēm taisījām gardus ēdienus, un tur norisinājās vissirsnīgākās un arī smieklīgākās sarunas.

Kas tev palicis atmiņā par starpbrīžiem skolas pagalmā?

Es vienmēr atcerēšos ābeles, no kurām ēdām sulīgos ābolus, un lielo koku pagalma vidū, pie kura spēlējām "Tuk-tuk" paslēpes.

Pastāsti par kādu jautru atgadījumu stundu laikā!

Reiz angļu valodas stundā nevarējām beigt smieties. Skolotājs gribēja sākt stundu tikai, kad klasē ir klusums, bet mēs varējām izturēt tikai īsu brīdi, līdz kāds ieķīķinājās un pavilka pārējos līdzī. Es vairs neatceros, par ko mēs sākam smieties, bet zinu, ka tas turpinājās gandrīz visu stundu.

Kā tu vērtē attālināto mācību procesu? Kādus tu redzi ieguvumus un – zaudējumus?

Manuprāt, man attālinātās mācības bija vajadzīgas, bet ne uz tik ilgu laiku. Es daudz iemācījos – būt patstāvīgākai, neatstāt visu uz pēdējo brīdi, piespiest sevi strādāt, kad nav motivācijas, būt vienatei. Tomēr ievēroju, ka nepievēršu stundās tik lielu uzmanību kā agrāk, ka vairākas tēmas ir grūti apgūt caur ekrānu un ka man vienkārši ļoti pietrūkst atrasties vienā klasē ar klases biedriem un skolotājiem.

Raksturo atmiņas, kādas tev būs par mūsu skolu? Ir pasākumi, kas tev šķiet vērtīgi? Un kuras no ekskursijām bijušas patiešām jautras, atmiņā paliekošas?

Šo skolu vienmēr atcerēšos kā savu otro ģimeni. Tieši tradīcijas ir tās, kuras man to ir padarījušas tik mīlu. Ir bijušu daudz neaizmirstamu pasākumu – Fukšu balle, "Tumsas sagaidīšana pie Lielās mammas", Dzejas dienas, koncerti. Man vienmēr patikušas Rudens ekskursijas. Atceros, kā bijām Melānijas Vanagas muzejā, Nāves salā, Andreja Pumpura muzejā, Laumas dabas parkā.

Artūrs

Intervēja Melānija 6. kl.

Raksturo savu klasi!

Mana klase ir draudzīga, nevienam nav naida pret citu.

Daudzi gaida piektdienu – pēdējo darba dienu skolā. 8. un 9. klasē dienā ir parasti 7-8 stundas. Tas ir daudz. Kura diena, kaut arī gara, tev tomēr nešķita grūta, varbūt likās pat interesanta?

Visas garās dienas liekas garlaicīgas, jo 7-8 stundas ir ļoti daudz, ja pat kāda no tām ir interesanta. Nav vairs koncentrācijas stundās, it īpaši pēdējās, gribas ātrāk mājās.

Kāds mācību priekšmets Tev ļoti patīk un kāpēc?

Man patīk ģeogrāfija, jo jau no bērnības par to interesējos.

Kura bija tava mīļākā skolas telpa? Tāda, kurā, kad būsi, piemēram, absolventu salidojumā vai vienkārši atnācis ciemos, gribēsi atkal ieiet?

Tā telpa ir manas 1. klases telpa. Es nezinu, kāda klase tur tagad atrodas, bet varbūt pēc vairākiem gadiem man sagribēsies ieraudzīt, kā tā mainījusies.

Kas tev palicis atmiņā par starpbrīžiem skolas pagalmā?

Atceros, kad bijām mazākās klasēs, spēlējām dažādas āra spēles un ēdām ābolus.

Pastāsti par kādu jautru atgadījumu stundu laikā!

Mārtiņš gribēja pulkstenī pagriezt laiku uz priekšu, lai skolotājs Hasans palaistu mūs ātrāk no stundas, bet beidzās ar to, ka pulkstenis nokrita un saplīsa.

Kā tu vērtē attālināto mācību procesu? Kādus tu redzi ieguvumus un – zaudējumus?

Man attālinātās mācībās problēmas nerodas, protams, dažreiz parādas neērtības – interneta problēmas, līdz galam nesaprasta tēma utt. Kopumā lielu problēmu neredzu, tie, kas mācās, tie to turpina darīt, tie, kas špiko skolā, špiko arī attālinātajās mācībās.

Raksturo atmiņas, kādas tev būs par mūsu skolu? Ir pasākumi, kas tev šķiet vērtīgi? Un kuras no ekskursijām bijušas patiešām jautras, atmiņā paliekošas?

Atcerēšos es šos 9 gadus, protams, visu ne, bet domāju, ka liela daļa notikumu galvā paliks. Visticamāk, tie būs pasākumi, kas notika 1.-4. klasē, tie gadi bija ļoti jautri, pats arī biju bērns un domāju tikai par jautribu. Viens no tiem pasākumiem ir nakšņošana skolā.

Intervēja Daniels 8. kl.

Zinību dienā 8. klasē

Lielā intervija

XXVI izlaiduma absolventi - 9. klase

Mārtiņš

Raksturo savu klasi!

Esmu tiešām priecīgs ar klasi, kas man ir, tādu nekad dzīvē otrreiz neiegūt. Viņi ir labākie!

Daudzi gaida piektdienu – pēdējo darba dienu skolā. 8. un 9. klasē dienā ir parasti 7-8 stundas. Tas ir daudz. Kura diena, kaut arī gara, tev tomēr nešķita grūta, varbūt likās pat interesanta?

Attālināto mācību laikā viss bija vienādi, bet, kad gājām skolā, tā bija otrdiena, jo mums bija tikai 4 mācību priekšmeti, katrs 2 reizes (laikam). Kā arī tajās dienās mums bija mājturība, došanās uz turieni aizņēma daudz laika neizskaidrojamu iemeslu dēļ.

Rudens ekskursijā 7. klasē

Kāds mācību priekšmets Tev ļoti patīk un kāpēc?

Vizuālā māksla, jo pirms stundas aizejam uz veikalu, un tās laikā varam klausīties mūziku.

Kura bija tava mīļākā skolas telpa? Tāda, kurā, kad būsi, piemēram, absolventu salidojumā vai vienkārši atnācis ciemos, gribēsi atkal ieiet?

Noteikti tas ir bioloģijas kabinets, jo tur pavadīts visvairāk laika.

Kas tev palicis atmiņā par starpbrīžiem skolas pagalmā?

Spēlējot paslēpes, Artūram nebija brīļu, un viņš, neko neredzot, mūs meklēja. Tas ir kā spēlēt aklās visticīgas, vienīgi 3x smieklīgāk.

Pastāsti par kādu jautru atgadījumu stundu laikā!

Mums bija angļu valodas stunda, un Tomsons spēlēja telefonu, tad

skolotāja Lauma to redzēja un lika atdot, ja ne, tad būs slikti, bet viņš teica, ka nespēja un to ātri, skolotājai neredzot, iedeva man, es tālāk otram Kārlim. Skolotāja saprata, ka telefons ir pie viena no mums trijiem, tad lika doties pie direktores (par laimi, viņas tur nebija, un vajadzēja runāt ar Vītu). Ejot uz kabinetu, izdomājām, ka nosauksim šo par burvju triku.

Kā tu vērtē attālināto mācību procesu? Kādus tu redzi ieguvumus un – zaudējumus?

Ieguvumi: ilgāk pagulēt, pats sev uztaisīt mācīšanās režīmu.

Zaudējumi: daudz mazāk spēju iemācīties, nesatieku draugus, pavadu pārāk daudz laika iekšā.

Raksturo atmiņas, kādas tev būs par mūsu skolu? Ir pasākumi, kas tev šķiet vērtīgi? Un kuras no ekskursijām bijušas patiešām jautras, atmiņā paliekošas?

Atmiņas ir gan labas, gan sliktas. Vairāk labo. Manuprāt, "Lielā Mamma" ir vērtīgs pasākums, jo tāda nekur citur nav. Es neatceros daudz ekskursiju, jo, diemžēl, nelikās interesantas, bet man ļoti patika būt Nāves salā.

Alise Raksturo savu klasi!

Mūsu klase ir tuva, draudzīga, vienmēr viens otru sasmīdinām. Tās atmosfēra vienmēr pamodina, uzmundrina, kad man ir skumji.

Daudzi gaida piektdienu – pēdējo darba dienu skolā. 8. un 9. klasē dienā ir parasti 7-8 stundas. Tas ir daudz. Kura diena, kaut arī gara, tev tomēr nešķita grūta, varbūt likās pat interesanta?

Ceturtdienas bija vispiepildītākās. Es iemācījos daudz, bet nejutu lielu spiedienu vai nogurumu, jo nākamā diena jau ir piektdiena, un tās bija kā atvaļinājums.

Kāds mācību priekšmets Tev ļoti patīk un kāpēc?

Angļu valoda ar Dāvi bija mana mīļākā. Mēs runājām par dažādām piesaistošām tēmām, un viņš vienmēr šķita ļoti ieinteresēts, dzirdot mūsu viedokli, un es to ļoti novērtēju.

Kura bija tava mīļākā skolas telpa? Tāda, kurā, kad būsi, piemēram, absolventu salidojumā vai vienkārši atnācis ciemos, gribēsi atkal ieiet?

Mājturības kabinets vienmēr bija piepildīts ar bezgalīgiem smiekliem un tenkām ar meitenēm. Tā bija kā salda, bērnišķīga uzskoda ikdienā starp stundām.

Kas tev palicis atmiņā par starpbrīžiem skolas pagalmā?

Spēlēt tuk- tuk ķerenes, protams. Es domāju, ka mūsu skolas katrā klasē šī ir tradīcija.

Pastāsti par kādu jautru atgadījumu stundu laikā!

Tajā brīdī tas bija biedējoši, bet atskatoties tas ir vienkārši smieklīgi. Mums bija angļu valoda, un skolotājs Hasans pameta klasi, un Mārtiņš devās nedaudz mainīt pulksteņa laiku, lai ātrāk beigtu stundu. Viņš nejauši nometa pulksteni, un tas saplīsa un izdeva patiešām skaļu skaņu tieši tad, kad Hasans ienāca klasē. Kāda sakritība, ka Marsela tieši taisīja videoklipu un noķēra apkārtējo reakciju notiekošajam.

Raksturo atmiņas, kādas tev būs par mūsu skolu? Ir pasākumi, kas tev šķiet vērtīgi? Un kuras no ekskursijām bijušas patiešām jautras, atmiņā paliekošas?

Tās būs rūgti-saldas. Ir bijušas lieliskas atmiņas, kuras es neaizmirsīšu, bet arī daudz grūtību. Domāju, ļoti vērtīga ir "Lielā mamma", tā ļoti saved klasi kopā un piespiež sadarboties, kā arī ļoti īpatna mūsu skolai. Man visvairāk atmiņā paliks šī gada piedalīšanās sadraudzības pasākumā Burtniekos. Tas visus izgrūda ārā no komforta zonām un mūs tuvināja. Es sāku veidot ciešākas attiecības ar klases biedriem, ar kuriem nekad iepriekš nav bijušas nopietnākas sarunas, kā arī ieguvu jaunu draudzeni no otras skolas.

Intervēja Amanda 5. kl.

Helovīns 8. klasē

Lielā intervija

XXVI izlaiduma absolventi - 9. klase

Kārlis G.

Pastāsti par kādu jautru atgadījumu stundu laikā!

Atgadījums tajā mirklī bija ļoti tāls līdz jautram. Septītajā klasē līdz garā starpbrīža beigām bija atlikušas divas minūtes, es gāju latviešu valodas kabinetā, aiz durvīm stāvēja sakrāta grāmatu kaudze, verot ciet durvis, aizķēros aiz sliekšņa un ar muguru atspiedos pret grāmatām. Pēkšņi visas grāmatas sabruka jeb sakrita uz zemes. Tajā mirklī jau zināju, ka labi šī stunda nebeigsies, jo zināju, cik skolotājam grāmatas ir nozīmīgas.

Kad skolotāja atnāca, centos atvainoties, bet viņa dusmīgi lika ar pārējiem klases biedriem milzīgo grāmatu kaudzi sakārtot. Tā mēs visu stundu kārtojām, un stundas beigās man bija jāatvainojas gan par grāmatu apgāšanu, gan stundas izniekošanu.

Tagad tas šķiet smieklīgi, jo skolotāja neticēja, ka to izdarīju netīšām, bet, mierīgi verot ciet durvis, apgāzās visa grāmatu kaudze.

Kas tev palicis atmiņā par starpbrīžiem skolas pagalmā?

Noteikti atmiņā paliks spēles "Tuk-tuki" spēlēšana ar klases un skolas biedriem. To spēlējām jau no pirmās klases, bet joprojām kā devītās klases puiši godinām šo tradīciju.

Kura bija tava mīļākā skolas telpa? Tāda, kurā, kad būsi, piemēram, absolventu salidojumā vai vienkārši atnācis ciemos, gribēsi atkal ieiet?

Skolas pagrabs vienmēr man ir bijis tuvs. Sākot ar šaušēlīgo "Fukšu balli", kurā es tiku pārbiedēts, beidzot ar pagrabstāva skapišiem, kuros likām savas klades pēdējā mācību gadā.

Lai gan skolotājas mums tur uzturēties neļāva, vienmēr pamanījāmies starpbrīžos ielavīties, kā arī izmantot taktiskiem gājieniem, lai spēlētu „Tuk-tukus”.

Daudzi gaida piektdienu – pēdējo darba dienu skolā. 8. un 9. klasē dienā ir parasti 7-8 stundas. Tas ir daudz. Kura diena, kaut arī gara, tev tomēr nešķita grūta, varbūt likās pat interesanta?

Kā jau visiem, piektdiena ir viena no šīm dienām, bet arī otrdienas man patīk, jo ejam uz mājturību, kura man vienmēr ir patikusi un padevusies. Ar džekiem parasti pārsmejamies un mācoties labi pavadām laiku.

Raksturo savu klasi!

Mūsu klasē liela daļa mācāmieš kopā jau no pirmās klases, esam ļoti tuvi, gadiem ejot, attiecības ir bijušas mainīgas. Beigu beigās vienmēr esam salīguši mieru, tādēļ raksturotu mūsu klasi kā saprotošu un piedodošu.

Raksturo atmiņas, kādas tev būs par mūsu skolu. Ir pasākumi, kas tev šķiet vērtīgi? Un kuras no ekskursijām bijušas patiešām jautras, atmiņā paliekošas?

Skola man vienmēr paliks atmiņā ar mājīguma sajūtu un draudzīgumu skolas biedru starpā. Grāmatu nedēļa paliks atmiņā ar to, ka vienmēr uzzināju daudz jauna par cilvēkiem, par kuriem visdrīzāk nebūtu interesējies. Smieklīgi gāja skolas ekskursijā "Milžu takā". Tur ar draugiem lūdzām skolotājas mūs laist pa priekšu, jo zinājām, ka mazajiem trasē klāsies grūti, bet skolotājas mūs nepaklausīja. Beigu beigās trijātā - es, Markuss un Kārlis - divdesmit minūtes nosēdējām šķēršļu trases caurulē, jo kāds no mazajiem nespēja to pārvarēt.

Kāds mācību priekšmets tev ļoti patīk un kāpēc?

Tāds izteikts neviens nav, jo katrā priekšmetā ir dienas, kad veicas un neveicas. Ar visiem priekšmetiem man ir ļoti līdzīgi, neviens neizceļas ar patiku, bet nav arī tāds, kas ļoti nepatīk.

Kā tu vērtē attālināto mācību procesu? Kādu tu redzi ieguvumus un – zaudējumus?

Attālinātās mācības noteikti bija nepierastas, bet ar laiku iegāju ritmā, izstrādāju dienas plānu. Grūti salīdzināt mācīšanos mājās un skolā, jo katram ir savi plusi un mīnusi. Skolā var visu uztvert daudz vieglāk, bet nevar starpbrīdī uz pārīs minūtēm pasnaust vai uztaisīt sviesta maizi.

Intervēja Gabriēla 6. kl.

Mārcis Raksturo savu klasi!

Manuprāt, mana klase ir jautra, izpalīdzīga, radoša un sportiska!

Daudzi gaida piektdienu – pēdējo darba dienu skolā. 8. un 9. klasē dienā ir parasti 7-8 stundas. Tas ir daudz. Kura diena, kaut arī gara, tev nešķita tik grūta, varbūt bija interesanta?

Piektdiena, jo ir vieglākas stundas un ir sports, kas man patīk.

Kāds mācību priekšmets Tev ļoti patīk un kāpēc?

Sports, jo es esmu sportisks un tas man ir tuvs.

Kura bija tava mīļākā skolas telpa? Tāda, kurā, kad būsi, piemēram, absolventu salidojumā vai vienkārši atnācis ciemos, gribēsi atkal ieiet?

Mūsu jeb skolotājas Solvitas, tāpēc ka tajā visvairāk pavadījām laiku.

Pastāsti par kādu jautru atgadījumu stundu laikā!

Visjautrākais atgadījums noteikti bija, kad Mārtiņš angļu valodas stundas laikā apgāza pulksteni.

Kā tu vērtē attālināto mācību procesu? Kādu tu redzi ieguvumus un – zaudējumus?

Tā ir nebijusi pieredze, redzu gan plusus, gan mīnusus. Ieguvums - esmu iemācījies vairāk ar tehnoloģijām apieties. Bet zaudējums – mazāk satiku klasesbiedrus.

Raksturo atmiņas, kādas tev būs par mūsu skolu? Ir pasākumi, kas tev šķiet vērtīgi? Un kuras no ekskursijām bijušas patiešām jautras, atmiņā paliekošas?

Man šķiet vērtīgs ir pasākums "Lielā mamma", jo tas saliedē visu skolu. Vienu konkrētu ekskursiju izcelt nevaru, bet no katras man ir kaut mazas atmiņas.

Angļu valodas teātra izrāde 7. klasē

Lielā intervija

XXVI izlaiduma absolventi - 9. klase

Katrīna

Raksturo savu klasi!

Mēs esam ļoti tuvi, daudzus pazīstu jau no 1. klasītes. Bieži darām mulķības, tomēr, kad saņemamies, viss vienmēr izdodas. Mums ir daudz talantu, kurus apvienojot vienmēr spējam radīt ko lielisku. Esam slinki, jā, bet tas nenozīmē, ka netiekam līdzī mācībām. Mums ir ļoti labas attiecības ar visiem skolotājiem. Mani klasesbiedri ir intelligenti un asprātīgi, tik ļoti vēlētos ar viņiem tikt klātienē! Nedomāju, ka varētu būt labāka klase, kurā augt, mācīties!

Daudzi gaida piektdienu – pēdējo darba dienu skolā. 8. un 9. klasē dienā ir parasti 7-8 stundas. Tas ir daudz. Kura diena, kaut arī gara, tev tomēr nešķita grūta, varbūt likās pat interesanta?

Man patīk piektdiena, jo ir maz tiešsaistes stundu, kā arī var nedaudz ilgāk pagulēt no rītiem, jo pirmā stunda sākas tikai plkst. 9:00. Piektdienās mums ir angļu valoda ar Dāvi, kas vienmēr atstāj jautru smaidu sejā. Varam izrunāt visu, kas ir noticis šajā nedēļā, un klausīties Dāvja sakāmajā, kas allaž ir intriģējošs. Tāpat piektdienā vienmēr ir sajūta, ka tūlīt, tūlīt būs brīvdienas!

Kāds mācību priekšmets Tev ļoti patīk un kāpēc?

Man ļoti patīk angļu valoda, jo man tā padodas un es katru dienu iemācos ko jaunu. Vēl manai sirdij tuva ir literatūra, vienmēr varu uzzināt vairāk par mūsu, latviešu, arī cittaute kultūru un daiļliteratūru, autoriem un Latvijas vai citzemju vēsturi. Jāatzīst, ka mūsu skolā visi mācību priekšmeti ir kolosāli – jo straujāk tuvojas skolas pēdējā diena, jo vairāk to apzinās.

Valentīndiena 5. klasē

Kura bija tava mīļākā skolas telpa? Tāda, kurā, kad būsi, piemēram, absolventu salidojumā vai vienkārši atnācis ciemos, gribēsi atkal ieiet?

Tas noteikti ir mājturības kabinets, jo tur ir piedzīvots tik daudz! Lūkojoties spogulī, katru dienu dejojām, cepeskrāsnī cepām desertus, uz lielā galda pildījām mājasdarbus, uz dīvāniņa gulējām. Man tā ļoti pietrūkst! Jau tagad!

Kas tev palicis atmiņā par starpbrīžiem skolas pagalmā?

Mūsu klase vienmēr spēlēja paslēpes, brauca ar riteņiem, ēda ābolus. Vislabāk man patika doties ārā, kad bija jau pavasaris vai vasara – saulīte mūs sildīja, nebija jāvelk biezas virsjakas. Nekad neaizmirsīšu, kad pie mums brauca saldējuma mašīna. Tie tik bija laiki!

Pastāsti par kādu jautru atgadījumu stundu laikā!

Mūsu klasei ir ļoti daudz kuriozu atgadījumu. Esam netišām salauzuši krēslus, galdus, slotas un pulksteņus. Tomēr visspilgtāk atmiņā ir palikusi diena, kad ar meitenēm uzcepām kūku, tomēr no rīta sapratām, ka tas ir par mazu, un pašas to apēdām. Tāpēc skrējām uz veikalu pēc jaunas kūkas skolotājai Solvitai. Nokavējām pirmo stundu, mana kurpe iestīga dubļos un gandrīz palika nopakaļus. Tas bija vareni labs skrējiens!

Kā tu vērtē attālināto mācību procesu? Kādus tu redzi ieguvumus un – zaudējumus?

Manuprāt, mājās mācīties ir daudz ērtāk, un katrs pats var plānot savu laiku. Taču man pietrūkst skolas, pietrūkst ierastās rutīnas un klases pozitīvās atmosfēras. Es biju daudz motivētāka un darbīgāka, mācoties klātienē. Domāju, par zaudējumiem, apgūstot mācību vielu mājās, ir lielāki nekā skolas solā. Tomēr paldies mūsu pedagogiem, kuri turpināja ieviestās tradīcijas, un mums bija iespēja piedalīties pasākumos attālināti.

Raksturo atmiņas, kādas tev būs par mūsu skolu? Ir pasākumi, kas tev šķiet vērtīgi? Un kuras no ekskursijām bijušas patiešām jautras, atmiņā paliekošas?

Atmiņu ir miljoniem! Nevēlos šo skolu es pamest! Man pietrūks mazās klasītes un ģimeniskās atmosfēras ar skolotājiem un klasesbiedriem. Visi pasākumi – Dzejas dienas, Tumsas sagaidīšana ar Lielo mammu, angļu valodas teātra uzvedumi, Popiela, uzstāšanās ar „Koci” un ansambli utt. Vislabāk atceros pēdējo ekskursiju, kas bija apvienota ar skolas Dzejas dienām. Bija silts, gaiša un jautra gaisotne, spīdēja saulīte, un mums iedeva medus kūku! Tas bija garšīgs pārsteigums!

Intervēja Evelīna 6. kl.

Megija Raksturo savu klasi!

Neparedzama. Nekad nevarēs zināt, ko no mums sagaidīt. Vai tas ir nepatīkšanas, vai kas patiesi jauks. Kā, piemēram, visiem kopīgi izpētīt pagrabu, rīkot flomāsteru kaujas, bastot kori. Bet, no otras puses, kopīgi veidot priekšnesumus, pārsteigt skolotājas ar jaukām zīmītēm pirmā pusgada beigās. Varbūt ir grūtāk nosaukt tās labās lietas, ko darām, bet ar viņiem visiem, maniem klasesbiedriem, vienmēr ir jaukti.

Daudzi gaida piektdienu – pēdējo darba dienu skolā. 8. un 9. klasē dienā ir parasti 7-8 stundas. Tas ir daudz. Kura diena, kaut arī gara, tev tomēr nešķita grūta, varbūt likās pat interesanta?

Piektdienas, īsākās un vieglākās dienas. Kad ir tikai valodu stundas un sports. Ar Vītu vienmēr ir jaukti spēlēt visādas spēles, kaut vai vāciski, pie Dāvja, manuprāt, angļu valoda nekad nav garlaicīga, spēlējām visādas interesantas spēles, lasām jaunus un neparastus stāstus, un, zinot to, ka nākamā diena ir sestdiena, var drusku atslābt un atlikt mājasdarbus uz svētdienu.

„Lielā mamma” 8. klasē

Lielā intervija

XXVI izlaiduma absolventi - 9. klase

Kāds mācību priekšmets Tev ļoti patīk un kāpēc?

Vizuālā māksla, man ļoti patīk mācīties pie Ilonas, viņa ir arī mana mākslas skolas zīmēšanas skolotāja. Un tagad, kad esmu uz privātstundām klātienē, nav bijusi stunda, kad neaizrunājamies. Vienmēr varu izpausties pie viņas, kā vien gribu.

Kura bija tava mīļākā skolas telpa? Tāda, kurā, kad būsi, piemēram, absolventu salidojumā vai vienkārši atnācīs ciemos, gribēsi atkal ieiet?

Pati pirmā mana klase - skolotājas Agneses klase. Tas zaķis pie sienas, kur taisījām fotogrāfijas, vai tas alfabēts, no kura varēja špiķot. Tā klase man ir kā mana pirmā atmiņa par šo skolu, noteikti, kad ieradīšos kā absolvents, gribēšu to apciemot. Cerams, zaķis līdz tam nebūs pazudis.

Kas tev palicis atmiņā par starpbrīžiem skolas pagalmā?

Protams, "Tuk -tuki", bet, manuprāt, mūsu klases spēle bija "Karogi", to vienmēr visi gribēja spēlēt. Nu tagad, kad esam devītie, neesam kādu laiku spēlējuši, bet tas man kaut kā ir izcēlies no mazajām klasēm, kā mēs ķērām viens otru un kutinājām.

Pastāsti par kādu jautru atgadījumu stundu laikā!

Ui... Mūsu pats spītīgākais atgadījums ir 2 saplēstie pulksteni un no mākājām klasēm 2 saplēstās slotas, kaut kā viss mums nāk pāros. Uz video tika noķerts tikai viens gadījums, un tikai tā skaņa, kā tas pulkstenis nokrīt. Jā, mēs noteikti mākam taisīt nepatīšanas

Kā tu vērtē attālināto mācību procesu? Kādas tu redzi ieguvumus un – zaudējumus?

Devītajiem zaudējums ir liels, jau kopš pirmās klases visu laiku sapņoju par to, kā būtu vadīt klasi kā skolotājam vai iet aplī ap skolu, kamēr visi skatās, man viss, tas ko darīja devītie, likās tik ļoti cēli. Bet nu mēs vismaz izcelsimies visvairāk, šīs neparastās tradīcijas aizsākums, ko vairs nevar iegūt iepriekšējie devītie

Raksturo atmiņas, kādas tev būs par mūsu skolu? Ir pasākumi, kas tev šķiet vērtīgi? Un kuras no ekskursijām bijušas patiešām jautras, atmiņā paliekošas?

Man tiešām pietrūks būt mazā klasē, man liekas, 14 cilvēki tiešām ir pietiekami. Tik daudz atmiņu, ko saglabāt. Lai gan meiteņu maz, man nekad nav bijusi sajūta, ka gribas vēl. Manuprāt, puisiem bija visvairāk jāizkāpj no savas komforta zonas. Meitenēm varbūt tas ir viegli pārgērbties par puisiem, bet esmu vēl joprojām pārsteigta, ka Artūrs piekrita uzvilkt kāzu kleitu pagājušā gada Popielā. Vai, kad Kārlim bija jābūt babulai un mēs un mūsu vecāki nevarēja beigt smieties uzstāšanās laikā. Vai arī šogad - mūsu izrādē arī varēs redzēt kādus pušus brunčos. Man ir viena ekskursija, kas izceļas. Neatceros, kur īsti devāmies, bet atceros, ka skola bija paņēmusi autobusu ar tādu apli pa vidu, ko mēs uzreiz ieņēmām. Togad izveidojās dziedātāju grupa "Izkritušās skrūvītes", ļoti neparasts nosaukums, es zinu. Mēs vienkārši dziedājām līdzī dziesmām, kuras visi pazīstam, manuprāt, ja nemaldos, bijām tikai mēs - visas meitenes. Tajā pašā ekskursijā izveidojās grupa "Parkūristi", kur pievienojās vēl daži puši, un mūsu uzdevums bija vienkārši viskautkur, kur vien iespējams, uzkāpt. Es tik ļoti negribu pamest šo skolu, būs tiešām grūti pierast pie kā jauna.

Zinību diena 7. klasē

Sporta diena 4. klasē

23. aprīlī piedalāties Ķekavas novada vides akcijā "Iestādi koku"

Atsaucoties Ķekavas pašvaldības aicinājumam, mūsu skolas vārdā skolas direktore Egita un saimnieks Patriks iestādīja no mūsu skolas dižskabārdi. Kokus sagādāja Ķekavas pašvaldība. Lai aug stiprs un brašs skolai par godu, bērniem un mazbērniem piemiņai no omes un tēta!

Akcijā piedalījās arī 7.klases pārstāvji kopā ar skolotāju Ilzi Milleri!

Par spīti mainīgajiem laikapstākļiem (te saule, te lietuss un krusa) mums tomēr izdevās Ķekavu padarīt zaļāku.

Paldies brašajiem racējiem- Umāram un Kristapam! Un Līvai, kas vēl vakarpusē rūpējās par to, lai kociņš būtu apliets!

Latviešu valodas aģentūras 2020 izdota -
jā grāmatā "Izstāsti man savu sapni"
publicēti Kārļa Gravas, Daniela Gucana,
Kalvja Lazdiņa, Viktorijas Litaunieces,
Elizabetes Puzules un Līnas Valijevas
radošie darbi, sūtīti konkursam.

Lielā intervija

Uz 9. klases jautājumiem atbild skolotāji

Sk. Ilze Latiša Kam dodat priekšroku - vadīt stundas nedēļas sākumā vai beigās? (Marta)

Nedēļas sākumā, jo visiem ir vairāk enerģijas.

Ar kuru klasi attālinātajā mācību procesā Jums bija visgrūtāk strādāt? Kāpēc? (Mārcis)

Ar mazajām klasītēm, kā 1. klasīti. Ar citām klasēm strādājot, vienīgi pietrūkst tāfeles, kur rakstīt kopā ar skolēniem.

Ērtāk ir mācīt lielākās klasēs vai tomēr mazākās? Labāk, ka ir ģimeniska saikne ar skolēniem vai tomēr pamatā ir tikai mācību process? (Katrīna)

Es noteikti dodu priekšroku mazākām grupām un ģimenei līdzīgām attiecībām, vienlaikus saglabājot nelielu attālumu. Es domāju, ka šī skola ir tuvu ideālam modelim.

Vai Jūs mūsu vecumā kādreiz domājat, ka strādāsiet par skolotāju? Kā dzīves likloči atveda uz skolu? Tas uzskatāms par dzīves aicinājumu? (Megija)

Vidusskolā (praktiski jūsu vecumā) es ļoti skaidri zināju, ka nekad negribētu būt skolotāja! Man nebija skaidrs, kā var savaldīt 20 un vairāk bērnu, kur nu vēl kaut ko mācīt!

Dzīve izlēma mazliet citādāk - studēju angļu valodu, kas tajā laikā bija prestiži, bet pēc 4. kursa beigšanas manā dzimtajā skolā (Auces vidusskola) ļoti vajadzēja sešgadīgo skolotāju... Es riskēju, sāku mācīt bērniem lasīt! Neklātienē pabeidzu pēdējo gadu universitātē, un izrādījās, ka tikpat ļoti skolai vajag angļu valodas skolotāju... Nostrādāju 13 gadus, tad vairāk strādāju par tulku biznesā, bet skola vienmēr bija kā blakus darbs.

Tā isti no skolas un skolēniem laikam nekad neesmu aizgājusi, bet darbs ar jums un jūsu skola bija īpašs piedzīvojums - ļoti jauks, bet arī pavisam atšķirīgs no parastajām skolām.

Kādas izmaiņas jūs vēlētos veikt mūsu skolā? Ja vēlaties, protams. (Ričards)

Skola ir patiešām perfekta. Biju pārsteigta, ka kaut kas tāds ir iespējams!

Kāpēc izvēlējāties kļūt par skolotāju? (Ričards)

Es to nedarīju. Es joprojām nezinu, vai esmu skolotājs ... Es nejutos kā tāds.

Kādas klases Jūs vēlētos mūsu skolā, vai to ir pietiekami daudz? (Ričards)

Man jau pietiek. Ja skola kļūst lielāka, tā var zaudēt savu šarmu.

Šis gads tālmācības ziņā bija īpašs, kā Jūs vispār jūtaties, ir grūti mācīt šādos apstākļos? (Ričards)

Esmu pieradusi mācīt attālināti, tāpēc tas nebija pārāk slikti, bet junioru klasēs tas ir gandrīz neiespējami.

Kādi bija pirmie iespaidi par pirmajām nodarbībām? (Ričards)

Esmu klasē un priecājos redzēt cilvēkus, kas vēlas mācīties un sasniegt lielus mērķus - tas ir raksturīgi skolai.

Tagad Jūs gadu gadus esat mums mācījusi, cik ilgi plānojat palikt šajā darbā? (Ričards)

Es esmu pārliecināta, ka skolai vajadzīgi jauni un perspektīvi skolotāji.

Vai varat iedomāties kaut ko interesantu, kas notika skolā šī gada laikā? (Ričards)

Jā, personības, ar kurām esmu iepazinies šajā jaukā periodā.

Kādu pasākumu Jūs vēlētos vadīt nākamajā mācību gadā? (Ričards)

Studentu apmaiņas programma.

Kas Jums patika vislabāk mūsu skolā šī mācību gada laikā? Ir kas, ko vajadzētu uzlabot? (Markuss)

Labākais bija tas, ka jūsu angļu valodas prasmes bija augstākā līmenī, salīdzinot ar citām skolām. Tas ļāva veidot un darīt daudz nopietnākus uzdevumus, to izveide sagādāja pat nelielas grūtības. Ceru, ka nākamie skolēni būs tikpat gudri kā jūs, bet tas arī ir atkarīgs no skolotājiem. Tas ir pats labākais, un tā tam vajadzētu turpināties.

Kā Jūs raksturotu mūsu skolas kultūru, skolēnu savstarpējās attiecības, skolotāju? (Alise)

Domāju, ka savstarpējās attiecības ir ļoti ieturētas, rezervētas, lietišķas - tā tam arī būtu jābūt jebkurā darba kolektīvā. Ir savstarpēja cieņa, tas atšķir skolu no daudzām citām.

Ko Jūs domājat par mūsu skolas tradīcijām? Kura Jums šķiet visīpatnākā? (Alise)

Ļoti jauka bija Skolotāju dienas tradīcija, mīli un nepārspilēti. Lielā Mamma ir arī īpašs pasākums, ļoti pozitīvs. Diemžēl pandēmijas laiks īsti neļāva pamanīt pārējās.

Ko Jūs esat iemācījusies no mūsu skolotājiem? (Alise)

Augstu darba kultūru.

Kā Jūs novērtējat savu ietekmi uz skolas dzīvi? (Alise)

Es biju tikai māceklis, kas skatās, mācās un mēģina saprast savu lomu un vietu.

Ko Jūs esat iemācījusies no mūsu skolēniem? (Alise)

Skolēni daudz var un zina, prieks, ka vecākajās klasēs ir arī savs viedoklis par lietām.

Gada laikā sapratu, ka šīs skolas skolēniem jādod vairāk nekā standarta zināšanas.

Ko Jūs gribētu piebilst, ja nav pajautāts? (Alise)

Bija prieks iepazīt faktiski jaunu izglītības šūniņu, kas noteikti ir ļoti nepieciešama šajā strauajā, mainīgajā pasaulē - ģimenisku, labu skolu.

Lielā intervija

Uz 9. klases jautājumiem atbild skolotāji

Sk. Dāvis Timermanis

Kam Jūs dodat priekšroku, vadīt stundas nedēļas sākumā vai beigās un kāpēc? (Marta)

Pašlaik nav atšķirības. Parasti nedēļas sākumā, lai tas ātrāk būtu izdarīts, bet tik un tā viss iet uz riņķi. Vienas nedēļas beigas ir citas sākums, tāpēc viss ir vienādi.

Ar kuru klasi attālinātajā mācību procesā Jums bija visgrūtāk strādāt? Kāpēc? (Mārcis)

7., jo lielāko daļu no viņiem nevar sadabūt pie runāšanas. Grūti mācīt valodu, ja no otras puses tikai klusums.

Ērtāk ir mācīt lielākās klasēs vai tomēr mazākās? Labāk, ka ir ģimeniska saikne ar skolēniem vai tomēr pamatā ir tikai mācību process? (Katrīna)

Es dodu priekšroku personiskākai pieejai, kurā ir mazāk cilvēku. Nozīmē, ka mēs varam paveikt vairāk jautru lietu, pat ja efektivitāte ne tuvu nav tik laba.

Vai Jūs mūsu vecumā kādreiz domājat, ka strādāsi par skolotāju? Kā dzīves likloči atveda uz skolu? Tas uzskatāms par dzīves aicinājumu? (Megija)

Nezinu, vai dzīves aicinājums, bet izdomāju to darīt kaut kad vidusskolā. Iespējams tāpēc, ka gribēju paskatīties, vai man sanāktu labāk.

Kādas izmaiņas jūs vēlētos veikt mūsu skolā? Ja vēlaties, protams. (Ričards)

Praktiskāka, uz pieredzi balstīta mācīšana. Piemēram, kā maksāt nodokļus vai salabot automašīnas. Un milzu Telsas spoli uz jumta.

Kāpēc izvēlējāties kļūt par skolotāju? (Ričards)

Šķita patīkami, un es izdomāju, ka varu to izdarīt labāk nekā lielākā daļa. Var būt.

Kādas klases Jūs vēlētos mūsu skolā, vai to ir pietiekami daudz? (Ričards)

Pazemes zinātnes laboratorija. Vai vismaz darbnīca vienā no pagraba telpām.

Šis gads tālmācības ziņā bija īpašs, kā Jūs vispār jūtaties, ir grūti mācīt šādos apstākļos? (Ričards)

Viegli strādāt, grūti iemācīt. Es daru salīdzinoši mazāk, bet tāpat dara visi pārējie.

Kādi bija pirmie iespaidi par pirmajām nodarbībām? (Ričards)

Meh.

Tagad Jūs divus gadus esat mums mācījis, cik ilgi plānojat palikt šajā darbā? (Ričards)

Nez, līdz man pilnīgi apniks vai izdomāšu ko labāk darīt.

Vai varat iedomāties kaut ko interesantu, kas notika skolā šī gada laikā? (Ričards)

Skolā, nē. Es visu gadu esmu bijis tur apmēram trīs reizes. Ap skolu ... droši vien kaut kas notika, bet es īpaši neiesaistījos, tāpēc īsti ne.

Kādu pasākumu Jūs vēlētos vadīt nākamajā mācību gadā? (Ričards)

Izpletņlēkšanas pokera turnīrs drifta automašīnās. To liedzot, varbūt kāda veida zinātnes sacensības.

Kas Jums patika vislabāk mūsu skolā šī pēdējā mācību gada laikā, un vai ir kas, ko vajadzētu uzlabot? (Markuss)

Man patika tas, ka, vairāk vai mazāk, stundās es varēju mācīt, ko gribu. Protams, lai neviens nejostos atstumts un visiem būtu interesanti. Uzlabojums būtu, ja ļautu mācīt praktiskas tehnoloģiju prasmes – programmēšana, modelēšana un digitālā māksla.

Kā Jūs raksturotu mūsu skolas kultūru, skolēnu savstarpējās attiecības, skolotāju? (Alise)

Skolas kultūra ir lielā mērā tāda pati, kāda bija laikā, kad es šeit mācījos. Noteikti patīkamāka atmosfēra, nekā lielākās skolās, bet nedaudz uzmācīga tiem, kas negrib piedalīties tik daudzos pasākumos. Skolēnu savstarpējā attiecības ir ok, mazā kolektīvā grūtāk uzturēt ilgstošus strīdus. Vai varbūt arī pretēji, neesmu pārliecināts. Lielāka drāma ir skolotāju starpā, no kā cenšos maksimāli izvairīties.

Ko Jūs domājat par mūsu skolas tradīcijām? Kura Jums šķiet visīpatnākā? (Alise)

Citās skolās arī rīko grāmatu nedēļas līdzīgā veidā? Ja nē, tad tas, jo tā ir patīkami atšķirīga mācību nedēļa.

Ko Jūs esat iemācījies no mūsu skolotājiem? (Alise)

Nevarēju atrast savu veco liecību, būtu šeit noderējusi. Neskaitot vecās skolas zināšanas, kā būt skolotājam. Un kā nebūt, ne vienmēr piemēri ir labi.

Skatuves runas pulciņš

"Kocis" teātra festivālā

"...un es iešu un iešu"

Mūsu skolas skatuves runas pulciņa "Kocis" dalībnieki Katrīna Kate Millere, Marta Grīnvalde, Megija Osovska, Ričards, Evelīna Broka un Kristers Millers kopā ar skolotāju Silviju Zītari piedalījās Valmieras Viestura vidusskolas rīkotajā teātra festivālā "...un es iešu un iešu" (šogad attālināti) ar video, ko var noskatīties skolas mājas lapā, "Es un Maestro Raimonds Pauls"

27. aprīļa versmainā ziņa 6. klases skolniece Viktorija Litauniece 600 dalībnieku konkurencē saņēmusi par savu ORIGINĀLDZIESMU - pašas sacerētu - Veicināšanas balvu. Viktorij, lai raisās nākamās!

Skolēnu dzejoļi mācību gada noslēgumam

Piedalāties konkursā „Garā pupa 2021”

Labākie darbi tiks publicēti dzejas gadagrāmatā bērniem "Garā pupa 2021", kas iznāks septembrī, Dzejas dienu laikā.

Marta 9. kl.

Pavasara domas

Mācības jau ir gandrīz galā,
Kaut šķiet – tik tikko sākušās.

Laiks kā muša sīc un sīc,
Galva nejaudā tikt līdz.

Tagad mana gudrā skola
Pārtapusi istabā.

Skolotājas, klasesbiedri –
Viņi tikai ekrānā.

Ko lai dara? Ko lai iesāk?
Visus gribu satikt drīz,
Paskraidīt pa ābeļdārzu,
Lēkāt tā kā sienāzim.

Laiks tik rit un rit uz priekšu.
Ceru, ka mūs sadziedēs.
Cilvēki un saule atkal
Mani, tevi samīļos.

Valters 5. kl.

Mana mamma

Mammīt, manu jaukumiņ,
Ak, skaistākā no skaistākajām.

Mammīt, manu mīlumiņ,
Klāt nu tavi svētki ir,
Sveicienus tev sūtu,
Lai tu ar mani allaž būtu.

Mammīt, manu gaismiņ,
Tu kā spoža saule esi,
Sildi savā sirsniņā
Kā oranžais uguns kurš laukos.

Mammīt, manu brīnišķo,
Ko es darītu bez tevis?
Bez tevis mana dvēsele
Sīka tik un plāna būtu.

Markuss 9. kl.

Skola iet uz beigām,
Dienas paiet steigā.
Visur gaida kontroldarbi,
Nes tie atzīmes un "laimi".

Visi draugi mājās sēž
Pie ekrāniem un kļūdas dzēš.
Neiet labi skolā tiem,
Krēslos sēž un matus plēš.

Eksāmens ap stūri lien,
Mācīties mums nākas vien.
Domas uz visām pusēm skrien,
Problēmu ir daudz – nudien!

Beāte 6. kl.

Zili zaļš

Izjūtas zilas, izjūtas zaļas,
Klistu pa māju un sajūtas labas,
Viena tāda, otra šāda,
Spārēm gan ir bieža āda,
Visiem tās tik ceļu rāda,
Zaķis uzmanīgi vēro,
Kāposti tam jānomēra.

Vistas un auni,
Uzvedas glauni,
Ziloņi un klauni,
Kamēr sēžu priedes zarā,
Tie tik jautri, sprauni skraida.

Cirkū izrādi kad gaida,
Bet kad domas nāk pie manis,
Raibas tās kā rudens kļava,
Sāku dzīvi pārdomāt,
Kur tās zilās jūtas ir,
Un vai izjūtas ir zaļas.

Augusts 5. kl.

Es braucu uz Ventas rumbas tiltu,
lai vērotu vimbu lēkšanu,
bet, nonākot pie rumbas,
es jau redzu vimbu aizpeldot.

Kad esmu Kuldīgā,
es ieraugu sīku upīti,
ko sauc par Alekšupīti,
un pirmais, kas man nāk prātā:
"Cik skaista ir šī upīte."

Kārlis G. 9. kl.

Atzīmes tik rodas,
Kontroldarbi nāk un dodas.
Klusi un bez skaņas mājas darbi krājas,
Skolēni un skolotāji
Tagad tik no mājām rājas.

Tas nav kovids, tas ir fakts,
Atbildīgs nu esmu pats.
Pildspalva aiz lapas ķeras,
Stundas patiesi ir garas.

Skolotāji pa vielu peras,
Skolēniem zināšanas ķeras,
Dienas paiet zibšņojot!

Reinis 6. kl.

Dienas gaita

Kad no rīta pamosties,
Tu lec pie datora,
Vai tas ir zooms,
Vai stundas darbs,

Bet, kad jau vakars,
Tad jau jāiet gulēt,
Bet, ja ir atlicis darbs, ko darīt,
Tad ir slikti,

Jo tad tev vajag pabeigt to darbu

Fiona 5. kl.

Pavasaris

Es esmu priecīga, ka pavasaris nāk,
Ka visi koki, puķes plaukt un ziedēt sāk!
Es ļoti ticu, ka reiz pandēmija beigsies,
Tiks maskas noņemtas, cits citu apsveikt steigsies...

Nāks vasara, un saule spīdēs spoži,
Mēs būsīm laimīgi un priecīgi, un moži!

Kristiāns 8. kl.

Es un pasaule –
Tā ir pasaule, kas ap mani,
Tā ir kā neredzams ziepju burbulis,
Un es tikai maza daļiņa no tā.

Viss tik raibs –
Raibs kā tauriņu lidojums, skaists un neaprakstāms,
Viss tik patīss ap mani šķiet un neizprasts
Šajā pasaulē, kur Es tik mazs.

Un tā lielā mīlestība apkārt
Un neredzamās dusmas, kas virmo burbuli –
Tik neizprasts viss šķiet.
Par lielām un stiprām lietām man jāizprot.

Sirds ļoti dziļi, un liekas viņi neizpauž,
Un pašā dziļumā patiesība mīt, ko lieliem prātiem
neizprast.

Tam visam pa vidu Es.

Daniels 8. kl.

Lietus

Patīk man lietus
gan logā, gan apkārt man,
Lietainos vakaros aukstos
vēlos es sēdēt mājās
ar tasi tējas rokās un sveci iedegtu.

Liek pateicīgam būt
par savām mājām, siltām, gaišām,

Patīk man lietus
gan logā, gan apkārt man,
Mājas ejot, daudziem lietus nepatīk,
slapjas kājas kļūst,
aukstums drebuli dzen,

Bet man ar lietussargu rokās
nes prieku neparastā diena ar lietu.

Varbūt romantiķis esmu es,
varbūt, jo izbaudu tik neparastu lietu
kā lietus.

Kristers 5. kl.

Anna panna skrien ar kannu.
Mamma saka: "Aplej kannu!"
Tētis saka: "Aplej zāli!"
Brālis saka: "Aplej kāli!"

Anna kanna iet ar pannu,
Bliukš!

Un iekrīt dārza vannā!
Nu ir visi "aplaistīti"!

Skolēnu dzejoļi mācību gada noslēgumam

Piedalāties konkursā „Garā pupa 2021”

Dainis 6. kl.

Rīts

Kad no rīta pamostas,
Vienmēr gribas gulēt,
Vienmēr gribas ēst,
Vienmēr gribas uz tualeti.
Bet visi grib no rīta gulēt,
Visi grib palikt mājās,
Bet katram kaut kur jāiet,
Un katrs kaut ko kavē.

Paula 5. kl.

Traucējošais kaķis

Es vakar vakarā gulēju,
Ļoti, ļoti gulēju,
Bet kaķis mani traucēja,
Jo arī gulēt gribēja.
Kāpēc viņš tā gribēja?
Vai tad nevar citur gulēt?
Viņš pie manis atnāca
Un teica - gulām gultā
Tavā mēs!

Mārcis 9. kl.

Sapnis

Sapnis, ko sapņoju,
Tik labi smaržo
Kā pavasaris.
Sapnis, ko sapņoju,
Tik jautrs bija
Kā draugu bariņš.
Sapnis, ko sapņoju,
Tik enerģisks
Kā mans futbola treniņš.

Jānis 5. kl.

Skolas diena

No rīta pamostos un esmu miegains,
Bet tomēr priecājos, ka nebūs sniegains.
Piecelos no gultas un eju lejā,
Sunītis mans rada smaids sejā.
Pēc brokastīm augšā steigšos es,
Uz galda krūze stāv ledenes.
Kā vienmēr - ar seju skābu un drūmu,
Ieslēdzu datoru un sāku zūmu.

Pirmā stunda angļu mēlē,
Visi skatās, kā kāds spēlē.
Trešajā atkal skaitām,
Cik ir kāju sešām aitām.

Programmēšu drīz es labi,
Kodi skries kā ceļa stabi.
Spēli manu spēles visi,
Šaus pa bundžinām ar bisi.

Mācīties man tik par dabu,
Kā var vidi darīt labu,
Tā, lai mazāk gružu gaisā,
Atkritumus metu maisā.

Sportā skriet man tīrais nieks,
Tautas bumbu spēlēt prieks.
Nemu bumbu, stipri metu,
Hops! Un izsītu es Gretu.

Artūrs 9. kl.

Daba

Daba laba, daba skaista, dabā visa dzīve riet,
Dabā kaķis, dabā zaķis, dabā visa dzīve iet.
Bet bez dabas nav ne kaķa, ne slavenā cilvēka.
Dabu rauga, dabu taupa visi tie, kam daba augsta.

Rihards 5. kl.

Piecelties no rīta agri,
Iziet ārā sauli sveikt,
Ieklausīties putnu dziesmās,
Labu rītu ezim teikt.

Piecelties no agra rīta,
Mācīties, līdz vēla nakts,
Kamēr galva pilna,
Nolaist pusi spilvenam.

Skaidri gaiši pamācījos,
Tad mazlietiņ atlaižos,
Kamēr eju pastaigā,
Tad esmu pilns ar prieku.

Kristofers 8. kl.

Realitāte

Nedomā par nākotni,
Domā par tagadni,
Nākotne ir skarba,
Neraudi pie darba,
Atver savas acis,
Nepaliec sasmacis.

Renārs 8. kl.

Diena ir kā viens liels izaicinājums,
Tu nevari paredzēt, ar ko tu sastapsies.
Viņš no saldi izgulēta miega ceļas,
Saukts uz brokastīm, viņš lēni veļas.

Kad ārā saulains, iekšā sēdēt ir lieki,
Bet, ja lietains, ārā staigāt ir nevajadzīgi.
Pa lauku staigā viņš viens,
Ir jūtams tikai, kā smaržo siens.

Jūtami iestājas vēss vakars,
Cilvēki kliegdami, smiedami mājās runā.
Pagalmā suns uz garāmgājējiem rej,
Māte bērniem glāzi piena lej.

Gulēt aiziet ģimenes,
Domā par dienu nākamo,
Cer uz lieliski izdevušos dienu -
Ir tikai un vienīgi jānotic.

Amanda 5. kl.

Tauriņš un zieds

Kur es caur priekiem slidinājos,
tur tauriņš pie ziedīņa lidinājos.
Kur es caur bēdām gāju,
tur tauriņš pie ziedīņa māja.
Kad es klusumā dzejoju,
mans tauriņš pie zieda dejoja.
Kad es par visu priecājos,
tauriņš un zieds klusi spēlēties tiecās.
Cik tauriņam zieds bija īpašs,
Tik ziedam tauriņš bij' jauks.
Tiem abiem būt roku rokā,
Tas nozīmē - vienmēr kopā.

Lazars 8. kl.

Vasara

Mamma svaigus gurķus griež,
tētis atkritumu maisus sviež.
Abi vecāki kopā strādā,
es tikmēr esmu ārā.

Braukājos ar riteni,
dzirdu zālē siseni.
Daba tik silta, tik skaista,
redzu - puķes ar ūdeni laista.

Raila 5. kl.

Sēžu pie galda es viena,
Un tā man paiet katra diena,
Satikt draugus vēlos es
Kopā būt un augstu lēkt.
Zāle jau ir zaļa, zaļa -
Netiek dota brīva vaļa.
Sēžu es pie galda viena
Vēlos pārmaiņas ik dienu.

Katrīna 9. kl.

Tepat, aiz loga

Jau pagājuši mēneši septiņi,
Kad liktena varā esam pamesti.
Nav iespēja mums tikties skolā,
Viens otru satiekam tik Zoom logā.

Ārā bieži brāzmo vējš,
Mājasdarbi nav nekas svešs.
Katru dienu stundas sešas,
Zināšanu robi plešas.

Pirms tam bij' ierasts dziedāt kori
Un apskaut visus lielā joni,
Bet tagad dziesmas radio vien dzirdam
Un apsveikt citus e-pastā tik drīkstam.

Senāk katra ģimene ar prieku
Devās ceļojumā katru dienu,
Šobrīd robežas mums visur ciet,
Tikai mājup drīkstam iet.

Mēs ceram pārvarēt šo krīzi lielo,
Lai atmiņas par to mūs mielo.
Pēc gadiem desmit vai pat mazāk
Būs bērniem šausmu stāstu vairāk.

Skolēnu dzejoļi mācību gada noslēgumam

Piedalāties konkursā „Garā pupa 2021”

Viktorija 6. kl.

Zoomi, zoomi, zoomi

Tas sākās ar to vīrusu, to COVID-19,
Kas pārņēma visu pasauli un Latviju arīdzan.
Nu tagad viss ir attālināti, arī mācības,
Kur sunīt's mājās gaida tevi, klēpī ieraušas.
Sākumā man likās - šis viss būs galīgs sviests,
Bet tagad saprotu, ka tas nav nekāds nieks.
Ir jauki no rīta vēl nedaudz ilgāk pagulēt
Un nedaudz vēlāk pamosties, no gultas izrausties.
Ir labi mājiņās, kur vārās tēja, kafija
Un valda liela rosība, jo nu diena iesākas.
Un nu man ir jāmacās, jāmacās, jāmacās,
Un tad zoomi, zoomi, zoomi.
Tagad izspēlē vijoli, klavieres,
Un tad atkal zoomi, zoomi, zoomi.
Tā diena paiet nemanot,
Bet mums taču jāmacās, jāmacās, jāmacās.
Visu dienu jāmacās, jāmacās, jāmacās,
Un tad atkal zoomi, zoomi, zoomi,
Jo, kā jau teicu, šis vairs nav nekāds nieks.

Markuss 8. kl.

Jocīgais gads

Tik jocīgs vien šis gads mums ir,
Tik vienāds un tik drūms.
Cerams, drīz viss mainīsies
Un viss pa vecam būs.
Skola vairs neliekas kā skola,
Bet gan kā tāda filma,
Viss notiek caur datoru ekrāniem,
Un tā katru dienu.
Mājās sēdēt apnīcis,
Uz skolu iet laiks vairs nav atlicis.
Tādēļ ļoti ceru es,
Ka drīz viss pa vecam būs.

4. klases izlaidums

Luīza 5. kl.

Gribu sacīt:
Cik dzīve skaista,
Pienāca māte -
Noglāstīja.
Redz, cik vienkārši
Spēku var iegūt,
Mīļumā, dāsnumā,
Tuvumā.
Zoomā nebūs jāsēž vairs,
Vairāk tiks svaigais gaiss.
Vasarai man lieli plāni,
Sazīmēti kalendāri:
Redzēt gribu valstis tālas,
Satikt draugus, spēlēt spēles.
Un pēc lielas ceļošanas
Jaukākās jau tomēr mājas!

Alise 9. kl.

Ak, kakīti, mīlo kakīti,
Cik jauki ar tevi parunāt,
Samīlot un papaijāt.
Ak, kakīti, mīlo kakīti,
Kur skrien tik ātri prom no manis?
Redzu tikai astes galu
Taciņā uz šosejas malu.
Ak, kakīti, mīlo kakīti,
Tik piedod man, ka nedzirdēju,
Neglābu un nesargāju.
Ak, kakīti, mīlo kakīti
Kaut laiku spētu attīt
Un parunāt, pamiļot ilgāk.

Amēlija 5. kl.

Vasaras prieki

Saulīte kad sildīt sāks,
Draudzenes tad ciemos nāks:
Brauksim, skriesim, liksmosim,
Saldējumu ēdīsim.
Traki, traki smiesimies,
Tālmācība beigusies!
Zoomā nebūs jāsēž vairs,
Vairāk tiks svaigais gaiss.
Vasarai man lieli plāni,
Sazīmēti kalendāri:
Redzēt gribu valstis tālas,
Satikt draugus, spēlēt spēles.
Un pēc lielas ceļošanas
Jaukākās jau tomēr mājas!

Dainis 6. kl.

Rīts

Kad no rīta pamostas,
Vienmēr gribas gulēt,
Vienmēr gribas ēst,
Vienmēr gribas uz tualeti.
Bet visi grib no rīta gulēt,
Visi grib palikt mājās,
Bet katram kaut kur jāiet,
Un katrs kaut ko kavē.

Dzintars 8. kl.

Vasara

Vasara nāk ar priekiem,
Priekiem un labiem laikiem.
Velciet ārā rītenus, skūterus,
Izbaudiet vasaras siltumu.

Zaļas lapas, silti lieti,
Atsvaidzinoši vēji.
Saldējumi visgaršīgākie
Vasarā kā šajā

Upēs, ezeros cilvēki peldas,
Peldas vēsos ūdeņos.
Karstā vasara ir laba,
Bet varbūt pārāk karsta.

Apsveicam!
Valsts latviešu valodas
un literatūras olimpiādē
9. klases skolniece
Katrīna Kate Millere
iegūst 1. pakāpes
diplomu!
Lepojamies un esam ļoti
pateicīgi skolotājai
Silvijai Zītarei!

9. klases Pēdējais zvans

**Jauku vasaru, tiekamies
septembrī jau nākamajā
mācību gadā!**

Privātā pamatskola "Gaismas tilts 97"

Nākotnes iela 3, Ķekava LV-2123

www.gt97.lv gt97@gt97.lv

Idejas, rakstus iesniegt skolēnu pašpārvaldei

Izdevuma redaktore **Silvija Zītare**

Datorsalikums **Kārlis Knopiņš**